

Handelingen

21- 22

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van januari 1990

WERKBEURZEN VOOR AUTEURS

ERKENNING ADOPTIEDIENSTEN

VERVUILING LEIE EN DENDER

AFVALSTOFFENBELEID

DEMOCRATISERING ONDERWIJS

ONTBREKEN MER UITBREIDINGSWERKEN LUCHTHAVEN ZAVENTEM

KINDEROPVANG

ERKENNING PROJECTEN SAMENLEVINGSOPBOUW

MIJNWERKERSLENINGEN

BENELUX-OVEREENKOMST GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING

WIJZIGING DECREET MILIEUVERGUNNING

BEEINDIGING COMPENSATIEPOLITIEK .

Inhoud

Nr. 21   **Woensdag 24 januari 1990**

Berichten van verhindering, blz. 863

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 863

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 863

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 863
Wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 864

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 864
Intrekking, blz. 864

Voorstellen tot wijziging van het Reglement

Intrekking, blz. 864

Verslagen

Indiening, blz. 864

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 864

Geschildberaadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 865

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 865

Mededelingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 865

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 865

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 866

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over schade bij bloemenkwekers ten gevolge van ethyleengasvervuiling, blz. 866

Vraag van de heer L. Peeters tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de werkbeurzen voor auteurs, blz. 867

Regeling van de werkzaamheden, blz. 868

Vragen (R.v.O. art. 70) (Voortzetting)

Vraag van de heer J. Timmermans tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over verbeteringswerken aan de Rijksweg Brussel-Ninove, blz. 868

Vraag van de heer J. Timmermans tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over

het tracé van de N 42 te Herzele – Sint-Lievens-Esse, blz. 868

Vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer N. De Batselier, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de participatie van de Limburgse Investeringsmaatschappij in de uitbreiding van de luchthaven van Maas-tricht, blz. 869

Vraag van de heer G. Janzegers tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de stand van zaken in het TGV-dossier, blz. 870

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het uitblijven van besluiten ter uitvoering van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten, blz. 871

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de **vervuiling van de Leie**, blz. 872

Sprekers : de heren R. Van Hooland, A. Van Nevel, C. Lisabeth A. Denys, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het afvalstoffenbeleid na de doorlichting van OVAM

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het afvalstoffenbeleid

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de mogelijke bouw van een verbrandingsoven voor de huisvuilverwerking in Vlaams Brabant, blz. 878

Sprekers : de heren E. Gryp, H. Suyckruijck, J. Timmermans, R. Daems, L. Peeters, G. Cardoen, D. Vervaeke, A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, Minister T. Kelchtermans, de heer F. Vermeiren

Interpellatie van de heer D. Van der Maele tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vervuiling van de Dender te Geraardsbergen, blz. 891

Sprekers : de heer D. Van der Maele, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heer J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer W. Van Durme tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de democratisering van het hoger onderwijs

Interpellatie van de heer C. Moors tot de

heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de democratisering van het onderwijs, blz. 896

Sprekers : de heren W. Van Durme, C. Moors, J. Verheyden, mevrouw N. Maes, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het ontbreken van een MER inzake uitbreidingswerken bij de luchthaven van Zaventem, blz. 904

Sprekers : de heren J. Timmermans, F. Vermeiren, Minister L. Walt Niel

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de kinderopvang, blz. 908

Sprekers : mevrouw N. Maes, Minister J. Lenssens, mevrouw M. De Meyer, mevrouw M. Vogels

Interpellatie van de heer C. Moors tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over richtlijnen en criteria voor de erkenning van projecten voor samenlevingsopbouw, blz. 916

Sprekers : de heer C. Moors, Minister J. Lenssens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 918

Nr. 22   **Donderdag 25 januari 1990**

Berichten van verhindering, blz. 919

Voorstel van decreet

Intrekking, blz. 919

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 919

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer T. Van Parys tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het ambtshalve op rust stellen van statutair gemeentepersoneel, blz. 919

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het ten laste nemen door de Regie der Luchtwegen van de exploitatiekosten en bepaalde investeringen van de regionale luchthavens, blz. 920

Actuele vraag van de heer W. Luyten tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het beleid van de Vlaamse Executieve betreffende Roemenië, blz. 922

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-

nister van Financiën en Begroting, over de wedijver tussen de leden van de Executieve in verband met geo-informatiesystemen, blz. 923

Actuele vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over mogelijke steun aan het recreatieproject Sun Parcs te Mol-Rauw, blz. 925

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de goedkeuring door de Vlaamse Executieve van de wijziging van het Gewestplan Herentals-Mol ten behoeve van het project Sun Parcs te Mol-Rauw, blz. 926

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de mijnwerkersleningen, blz. 928

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake

grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986

— 251 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 929

Sprekers : de heren J. De Bremaeker, verslaggever, H. Suykerbuyk, mevrouw N. Maes, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 933

Voorstel van decreet van de heren L. Vanvelthoven en E. Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning — 141 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 933

Sprekers : de heren C. Lisabeth, verslaggever, E. Gryp, F. Aerts, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 937

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek — 268 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 938

Sprekers : de heren A. De Beul, A.

Denys, mevrouw M. Vogels, de heren A. Annemans, L. Hancké

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986

— 251 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 941

Hoofdelijke stemming (Herhaling), blz. 942

Voorstel van decreet van de heren L. Vanvelthoven en E. Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning — 141 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 943

Regeling van de werkzaamheden, blz. 944

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

E. Beysen, A. Steverlynck, J. Vandermarliere ; gezondheidsredenen.

Jozef Bosmans, J. Caudron, J. Cuyvers, O. Van den Broeck, P. Vandermeulen, P. Van Grembergen, L. Vanhorenbeek ; buitenslands.

M. Bartholomeeussen, G. Bossuyt, H. De Croo, A. Deneir, J. Dufaux, J. Geysels, J.-P. Pillaert, F. Swaelen, W. Taelman, E. Vandebosch, E. Vankeirsbilck, J. Van Looy, M. Van Peel, W. Van Renterghem ; ambtsverplichtingen.

F. Cauwenberghs ; familieverbindingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Intrekking

Vlaamse Raad
Handelingen Nr. 22
25 januari 1990

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van decreet van de heer A. Beckers c.s. houdende wijziging van Titel V van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
- 254 (1988-1989) - Nr. 1.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Voor de SP-fractie is :

- in de Commissie voor Samenwerking de heer Wyninckx als vast lid vervangen door de heer Hancké en de heer Derycke als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Van der Maelen ;

- in de Commissie voor de Media de heer Derycke als vast lid vervangen door de heer Chevalier en de heer Wyninckx als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Leo Peeters ;

- in de Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse de heer Derycke als vast lid vervangen door de heer Dielens ;

- in de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting de heer Mommerency als plaats-

vervangend lid vervangen door de heer Dufaux ;

- in de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer de heer Mommerency als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Van Steenkiste ;

- in de Commissie voor Onderwijs en Vorming de heer Pinoie als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Chevalier.

ACTUELE VRAGEN (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer T. Van Parys tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het ambtshalve op rust stellen van statutair gemeentepersoneel

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Parys tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt over het ambtshalve op rust stellen van statutair gemeentepersoneel.

De heer Van Parys heeft het woord.

De heer T. Van Parys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent - u zult dit wellicht in de pers hebben gelezen - heeft

Berichten van verhindering
Ingekomen stukken
Pensionering statutair gemeentepersoneel

Van Parys

beslist om de statutaire personeelsleden boven de zestig jaar ambtshalve op rust te stellen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden of hij de mogelijkheid in de programmawet, die erin bestaat om statutaire personeelsleden van gemeenten die met de voogdijoverheid een leningsovereenkomst hebben gesloten, vanaf 55 ambtshalve op rust te stellen in functie van de financiële gezondmaking, heeft opgelegd aan de Vlaamse steden. Hebben de steden in voorkomend geval de mogelijkheid om alternatieve voorstellen in te dienen om ten minste de afvloeiing van statutaire personeelsleden te verhinderen ?

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, net zoals collega Van Parys heb ik op een bepaald ogenblik uit de kranten de stellingname van het College van Burgemeester en Schepenen van Gent moeten vernemen. Volgens artikel 278 van de programmawet moeten de Gemeenteraad of de OCMW-raad uiteindelijk zelf de beslissing treffen. Ik heb de Burgemeester van Gent uitgenodigd op mijn Kabinet en hij heeft mij bevestigd dat het College van plan is bij de volgende Gemeenteraad van februari aan de Raad te vragen sommige personeelsleden verplicht op pensioen te stellen, conform artikel 278 van de programmawet dat de mogelijkheid geeft statutaire personeelsleden die de leeftijd van 60 jaar hebben overschreden en nog geen 64 zijn op 1 juni van dit jaar te pensioneren.

In het kader van de begrotingsbesprekingen zou ik de steden Gent en Antwerpen kunnen verplichten artikel 278 toe te passen. Tot op heden heb ik dat niet gedaan. Wij hebben wel met beide steden besprekingen over de begroting aangevat. Voor de stad Antwerpen is er zelfs al een technische werkgroep geïnstalleerd omdat Antwerpen vlugger met cijfers kwam dan Gent. Dat zal ook met Gent gebeuren.

Ik heb aan beide steden gezegd dat zij naar een evenwicht moeten evolueren. Het kan niet zijn dat zij nog verder doorgaan met het opsouperen van hun reserves.

Ik heb beide steden ook gezegd dat ik bereid was een schuldherschikking te overwegen, op voorwaarde dat die mathematisch gerechtvaardigd kan worden door het feit dat de maatregelen die zij nu moeten nemen slechts met vertraging hun volledig effect zullen sorteren. Een schuldherschikking kan dus alleen maar onder die voorwaarde. Ik zal geen schuldherschikking dulden die neerkomt op een zuiver uitschuiven van de problemen. Dat zou uiterst ongezond zijn niet alleen omwille van de leningen zelf, maar ook omwille van de enorme intrestlast die daarmee zou gepaard gaan. Dat zou op termijn desastreuze gevolgen hebben voor beide steden. Ik heb beide steden dus in uiterst strenge termen gewaarschuwd. Voor de stad Antwerpen heb ik de Gouverneur een voorlopige schorsing laten nemen voor de inhaalbonificatie en gezegd dat de inhaalbonificatie eventueel kon worden toegekend als daarvoor in het globale saneringsplan plaats was.

Hoewel ik op het tweede punt niet moet antwoorden, zal ik er toch even op ingaan. Zoals in de kranten al is gezegd wordt op het ogenblik gezocht naar alternatieve mogelijkheden. Als er alternatieve mogelijkheden zijn, dan moeten de steden daarover zelf beslissen. Ik wil niets opleggen.

Ik heb wel informeel aan de drie grote vakverenigingen mijn goede diensten aangeboden om te helpen nagaan of we niet tot een oplossing kunnen komen die geen verplichting oplegt maar de vrije keuze garandeert. Deze oplossing moet echter budgettair interessant zijn en passen in het saneringsplan. Als ik met de vakbonden rond de tafel ga zitten dan is dat niet om een te voeren, maar wel om de vrijwillige afvloeiing te organiseren onder aanvaardbare en wettelijke voorwaarden. Als deze gesprekken tot een goed einde kunnen worden gebracht – daarvoor bestaat er op het ogen-

blik nog geen enkele garantie – dan zullen we de desbetreffende tekst ter beschikking van de steden stellen die dan op hun beurt deze tekst zullen kunnen goedkeuren, wetende dat de voogdijoverheid hiermee ook akkoord gaat.

De moeilijkheid om te komen tot een dergelijk systeem – wij wachten hier nog altijd op het antwoord van de nationale Minister – is de vraag of de betalingen die gebeuren in het kader van de program'mawet bij een verplichte oppensioenstelling fiscaal als pensioen worden beschouwd, ja dan neen. U begrijpt dat dit een groot verschil uitmaakt en gebeurlijk de oefening kan belasten en bemoeilijken.

Dat was, mijnheer de Voorzitter, het antwoord op de vraag van de heer Van Parys.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het ten laste nemen door de Regie der Luchtweegen van de exploitatiekosten en bepaalde investeringen van de regionale luchthavens

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer over het ten laste nemen door de Regie der Luchtweegen van de exploitatiekosten en bepaalde investeringen van de regionale luchthavens.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, wij hebben via de pers kunnen vernemen dat de Executieve gisteren een advies moest geven over een koninklijk besluit dat voortvloeit uit een samenwerkingsakkoord tussen de nationale Regering en de Gewesten in verband met de regeling van de exploitatiekosten van de regionale luchthavens.

Denys

Het verwondert ons dat een samenwerkingsakkoord dat zou zijn afgesloten op 30 november niet ter kennis werd gebracht aan de Vlaamse Raad. Ik weet niet of er in dat verband een procedure bestaat. Het is echter ondemocratisch indien over belangrijke samenwerkingsakkoorden die een grote financiële repercussie hebben voor de Gemeenschappen en de Gewesten, buiten het Parlement om wordt beslist uitsluitend door de uitvoerende macht. Het minste dat men kan doen is het Vlaamse Parlement kennis geven van dit akkoord.

Mijnheer de Minister, heeft u dat samenwerkingsakkoord aan de Vlaamse Raad voorgelegd? Tot mijn grote verwondering heb ik gemerkt dat er door de Executieve een advies is uitgebracht waarbij de tussenkomst van de nationale overheid gedurende drie jaar in de exploitatietekorten zou worden verdeeld volgens een verdeelsleutel 50/50.

Ik weet niet op welke basis men die verhouding heeft berekend. Dat kan zijn op basis van de trafiek. Het is echter duidelijk dat de verhouding van die trafiek tussen Vlaanderen en Wallonië 70/30 bedraagt. Misschien heeft men een berekening gemaakt op basis van de exploitatietekorten. Ik heb vernomen dat de verhouding op dat gebied tussen Vlaanderen en Wallonië 60/40 bedraagt. Indien men de berekening had gemaakt op basis van de normaal geldende verdeelsleutel dan had men zeker de verhouding 50/50 niet gehanteerd.

Het heeft mij verwonderd, mijnheer de Minister, dat u als eminent lid van een partij die altijd de verdeelsleutel 50/50 heeft aangevallen, tijdens die onderhandelingen met die verhouding heeft ingestemd. Ik weet wel dat uw nationale kopman, de heer Schiltz, nogal toegeeflijk is inzake compensaties voor Wallonië. U staat nochtans bekend als iemand die op dat vlak rechtlijnig bent. U zult bijgevolg begrijpen dat uw houding enige verwondering heeft opgewekt en aanleiding is geweest tot mijn vraag.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik kan de heer Denys onmiddellijk geruststellen betreffende enkele van zijn bekommernissen.

Inzake de problematiek van de samenwerkingsakkoorden kan ik bevestigen dat wij, zeker in 'het kader van mijn bevoegdheid inzake Openbare Werken en Vervoer, zeer veel contacten hebben met het Waalse Gewest en met het Hoofdstedelijke Gebied. Wij trachten inderdaad op het terrein zelf een aantal belangrijke materies in overeenstemming te brengen, teneinde continuïteit in de dienstverlening te verzekeren gedurende de overgangperiode na de overdracht van bevoegdheden.

Het is zo dat de formele ratificatie van de samenwerkingsakkoorden door de Vlaamse Raad niet vereist is. Het akkoord waar u naar verwijst is door mij in november ondertekend, nadat het op 14 juni van vorig jaar door de Executieve éénparig was goedgekeurd. Het advies dat wij gisteren hebben geformuleerd op verzoek van de nationale Regering, meer bepaald omtrent een koninklijk besluit, gebeurde in uitvoering van dit éénparig besluit van de Executieve.

Uw vraag naar de betrokkenheid van de Vlaamse Raad bij dit soort samenwerkingsakkoorden – die reeds schriftelijk door de heer Suykerbuyk werd gesteld – lijkt mij terecht. Volgende week zullen wij opnieuw een aantal ontwerpen van samenwerkingsakkoorden, die in de technische sfeer zijn gesitueerd aan de Executieve voorleggen. Ik neem mij voor de Commissie voor de Infrastructuur van de Vlaamse Raad onmiddellijk op de hoogte te brengen van de akkoorden die afgesloten of in opmaak zijn, zodat wij er een globale bespreking kunnen aan wijden. Deze akkoorden handelen onder meer over de juridische diensten, de draagprojecten, de personeelsoverdracht – een aantal nationale diensten zullen gedurende enkele maanden verder aan dienstverlening doen teneinde de Administratie verder te laten functioneren – en aan het Hoofdbestuur van Wegen en Waterwegen.

Wanneer u dus vraagt naar de betrokkenheid kan ik u dus antwoorden dat de formele ratificatie van de Vlaamse Raad niet nodig is, maar dat wij hem in kennis zullen stellen van al hetgeen op het terrein gebeurt.

Wat het tweede onderdeel van uw vraag betreft, meen ik dat u onjuist geïnformeerd bent. In uitvoering van het samenwerkingsakkoord dat in november werd ondertekend, regelt de nationale Regie der Luchtwegen de betaling van de tekorten van de regionale luchthavens. Dat betekent voor Vlaanderen 175,5 miljoen en voor het Waalse Gewest 129,6 miljoen. Het betreft hier de deficits van de luchthavens van Antwerpen, Oostende en het vliegveld van Grimbergen en aan Waalse zijde : de luchthavens van Gosselies, Bierset, Saint-Hubert en Spa-La-Sauvenière.

Voor het jaar 1989 worden deze tekorten volledig gedragen door de nationale Regie ; in 1990 zal zij twee derde van het deficit dragen en in 1991 nog een derde. Ik meen dat dit voor Vlaanderen een gunstige regeling is.

Vanaf 1992 zullen wij de tekorten volledig zelf moeten dragen, maar het is wel onze bedoeling tijdig maatregelen te treffen opdat er geen tekorten meer zijn. De luchtvaart kent op dit ogenblik een enorme ontwikkeling, ik meen dan ook dat wij, na de externe doorlichting die op dit ogenblik loopt en waarvan wij de rapporten verwachten in de loop van de maand maart, een voorstel van beleidsnota zullen kunnen indienen die het voorwerp zal uitmaken van een uitvoerig debat in deze Raad.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, eerst en vooral dank ik de Minister voor zijn suggestie om de toekomstige samenwerkingsakkoorden in de Commissie Infrastructuur te bespreken. Los daarvan zou ik willen vragen dat, in afwachting dat dit probleem wordt geregeld door de derde fase van de Staatshervorming, de Raad aan de Executieve zou voorstellen alle samenwerkingsakkoorden gewoon ter kennisgeving aan haar

Denys

over te maken. Wij krijgen aldus de mogelijkheid daar inzage van te hebben.

Ook wil ik erop wijzen dat Minister Sauwens niet rechtstreeks op het tweede luik van mijn vraag heeft geantwoord. Hij heeft gezegd dat het exploitatietekort in Vlaanderen 175 miljoen bedraagt en in Wallonië 129 miljoen. Mijn vraag was of het koninklijk besluit waarover de Vlaamse Executieve gisteren advies heeft uitgebracht, exact die 175 miljoen en 129 miljoen voorziet. Volgens mij heeft men een gelijk bedrag voorzien voor de Vlaamse en de Waalse luchthavens en dit voor een termijn van drie jaar. Graag wens ik te weten wat hier van aan is. Bestaat er een 50/50-verhouding of is er een verschil ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : De door mij geciteerde bedragen staan vermeld in het koninklijk besluit. U heeft duidelijk de vraag gesteld omtrent de exploitatietekorten. Aan Vlaamse zijde betreft het 175 miljoen en aan Waalse zijde 129 miljoen. U verwacht evenwel met de investeringskredieten, mijnheer Denys, waar inderdaad de 50/50-verdeelsleutel is gehanteerd, omdat het daarbij gaat om infrastructuur die aanwezig is. Aan Waalse zijde zijn er twee luchthavens en twee vliegvelden, aan Vlaamse zijde twee luchthavens en één klein vliegveld, Grimbergen. Ik meen dat de 50/50-verhouding, waarover heel wat werd onderhandeld, een goed resultaat is gezien het criterium dat hier van toepassing is voor de verdeling, de aanwezige infrastructuur is. Het gaat trouwens over relatief kleine sommen. Er werd hieromtrent eenparigheid bereikt door de Executieve op 14 juni 1989.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, ik denk dat dit nogmaals het bewijs is hoe noodzakelijk het is dat die samenwerkingsakkoorden kunnen worden besproken in de Vlaamse Raad. Ik dank u voor uw verduidelijking. Het gaat niet over de exploitatietekorten, daar zijn de bedragen reëel. In verband met de investe-

ringskredieten constateer ik echter dat, in tegenstrijd met wat vroeger ter zake werk gedaan, men nu wel een 50/50-verhouding hanteert. Mijn fundamentele opmerking ten opzichte van de exploitatiekosten moet ik weliswaar verschuiven naar de investeringen. Niettemin vraag ik mij af hoe het komt dat wij afstappen van de vroegere regeling met betrekking tot gewestelijke materies, die in elk geval niet neerkwam op een 50/50-verhouding!

Minister J. Sauwens : Collega Denys, een 50/50-verhouding is al een hele stap vooruit voor de Vlaamse luchthavens ten opzichte van hetgeen vroeger op nationaal niveau werd geïnvesteerd in de Vlaamse luchthavens.

De Voorzitter : Naar aanleiding van deze vraagstelling wil ik drie opmerkingen maken.

Ten eerste, ik juich toe dat de Executieve blijkbaar het voornemen heeft om in de toekomst belangrijke beslissingen ook ter kennis te brengen van de Raad. Trouwens, ons nieuw Reglement zal een techniek invoeren – de beleidsbrief – die hen dat vergemakkelijkt.

Ten tweede, mag ik doen opmerken dat er bij de mondelinge vragen geen documenten mogen worden gebruikt door de Minister, noch door de vraagsteller. Dat is de afspraak en dat hoort ook zo te zijn.

Ten derde, ook wil ik doen opmerken dat een actuele vraag, het stellen van de vraag met het antwoord en de repliek, een tijdsbedeling kent van zeven minuten. Over de twee vragen die wij hebben behandeld, hebben wij een half uur gedaan. Voor de goede orde van de werkzaamheden moet men trachten zich zoveel mogelijk aan de reglementaire beschikkingen te houden zoals zij door de voltallige Raad werden goedgekeurd.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer W. Luyten

tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het beleid van de Vlaamse Executieve betreffende Roemenië

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Luyten tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting over het beleid van de Vlaamse Executieve betreffende Roemenië.

De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik doe een beroep op uw goedgunstigheid. Ik ben maar een Senator en Senatoren lijden nogal eens aan ouderdomsverschijnselen. Ik heb een klein geheugensteuntje, mag ik dat gebruiken ?

De Voorzitter : Zelfs dat mag niet, Het staat u natuurlijk vrij ter gelegenheid van de bespreking van ons nieuw Reglement een amendement in te dienen.

De heer W. Luyten : Ik hoop maar dat de Senatoren hier niet worden gediscrimineerd door de jongelui van de Kamer, die natuurlijk nog het voordeel hebben van de frisheid van geest.

Mijn actuele vraag is gericht tot de Minister van Externe Betrekkingen. Het wordt meer en meer duidelijk dat de toestand in Roemenië onduidelijk is. Wie vandaag de pers heeft ingekeken zal gezien hebben dat de evolutie naar vrije democratie in Roemenië niet zo evident is. Er verschijnen alarmerende berichten als zou één van de voorvechters in de zwaarste periodes, Doina Cornea nu afstand nemen van het Front voor Nationaal Heil.

Vorige week hebben wij een interessante ontmoeting gehad in de gebouwen van de Senaat, waar ook de Kamerleden – breeddenkend als wij zijn – werden uitgenodigd, met vooraanstaande mensen die al jaren met de Roemeense problemen bezig zijn, zoals vertegenwoordigers van de organisatie Adoptie van Roemeense

Luyten

dorpen en de heer Weverbergh, die al jaren Roemenië kent en er zelfs perscorrespondent is geweest. Ik beveel u ten andere de lectuur van zijn boek *Nacht in Roemenië* ten zeerste aan.

Zij zijn bezorgd om het zogenaamd democratisch proces, met als belangrijkste uitloper de vrije verkiezingen in de lente van dit jaar. Die zorg willen zij kenbaar maken aan de hoogste politieke instanties van ons land, Kamer en Senaat, en als lid van de Vlaamse Raad richt ik mij hier tot de Vlaamse Minister van Externe Betrekkingen. Die mensen zijn de vrijheidsstrijders van vóór het laatste uur. Ook uit onze eigen geschiedenis kennen wij mensen die op de boot springen als hij afvaart, terwijl anderen zwaar hebben geleden om hem te kunnen laten afvaren, zoals Doina Cornea. Zij vragen onze steun voor een concreet project om te zorgen voor een belangrijk infrastructuurmiddel in een democratie : vrije en echt onafhankelijke pers.

Ik lees dat gemeentebesturen soms belangrijke sommen ter beschikking stellen. Ik heb nog niets vernomen over contacten van onze eigen Vlaamse Regering om financieel bij te dragen aan het democratiseringsproces in Roemenië. Ik stel voor in de Commissie voor Externe Betrekkingen bijeen te komen om dergelijke vragen dringend te bekijken. De tijd dringt, zoals wij allen weten.

Ik draag deze zorg over aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve die belast is met de Externe Betrekkingen. Wat zijn zijn intenties ? Zijn er al stappen gedaan ? Als Vlaming ook richt ik mij nu tot hem.

Veertien dagen geleden schreef ik reeds een brief naar zijn streekgenoot, de Belgische Minister van Buitenlandse Zaken. Ik heb die brief ook aan de pers bezorgd, maar heb er slechts in één krant iets over teruggevonden. Ik heb erop gewezen dat vele vrije Roemenen, dat zijn degenen die al lang met de vrijheidsstrijd bezig waren, nog geen contact durven nemen met de Roemeense ambassade in België omdat daar nog

drie kopstukken van de Securitate zijn. Nu, twee weken later, heb ik nog altijd geen antwoord gekregen van de Belgische Minister.

Doina Comea zegt ook : wij willen onze naam niet langer laten misbruiken door degenen die nu de revolutie willen accaparen om de oude zaken wat op te kalefateren en het spel zoveel mogelijk verder te laten gaan, zij het dan in een wat geciviliseerde vorm. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik ben ook Senator zoals de heer Luyten, maar ik beschouw dit niet als een handicap.

Wat de grond van de vraag van de heer Luyten betreft, moet ik er uw aandacht op vestigen dat wij met Roemenië kunnen samenwerken in het kader van het cultureel akkoord dat in 1963 tussen België en Roemenië werd gesloten. Sedert het ontstaan van de autonome Vlaamse Executieve is op dit vlak echter niets meer gebeurd. In het licht van de huidige ontwikkeling in Roemenië moeten wij aansturen op een nieuwe aanpak.

Het komt er in de eerste plaats op aan te weten wat de Roemenen wensen. De gestelde lichamen in Roemenië kunnen ons daarop een antwoord geven.

In de tweede plaats moeten wij het begrip cultureel akkoord ruim interpreteren. Ik heb daarvoor trouwens reeds herhaaldelijk gepleit op deze tribune evenals in de Commissie. Een efficiënte maatregel zou erin bestaan het aantal beurzen voor jonge geleerden in aanzienlijke mate op te drijven. Dit is trouwens ook in het belang van onze jonge mensen.

In de derde plaats moeten wij ook de andere mogelijkheden van samenwerking – buiten een internationaal akkoord – benutten.

De Voorzitter : De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten : Mijnheer de

Voorzitter, mag ik er nogmaals uw aandacht op vestigen dat bepaalde zaken dringend zijn. Mijnheer de Minister, op de viering van uw partijgenoot, de heer Croux, heb ik vernomen dat uw partij plannen heeft om aan vijf partijen hulp te bieden in hun strijd voor democratie.

Uit de ruime documentatie die ik heb verzameld, naar aanleiding van de zeer interessante gesprekken die vorige week met Senatoren en Kamerleden werden gevoerd, blijkt dat wij – hierbij alluderend op de film *Een brug te ver* – moeten oppassen onze hulp niet te droppen op de verkeerde weide. De zogenoemde vrije Roemenen waarschuwen ons, onze hulp niet al te zeer te richten op de officiële kanalen.

Ik herhaal mijn vraag of wij over deze problematiek in de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden niet eens van gedachten zouden kunnen wisselen. Wij zouden daar ook mensen kunnen horen die de situatie kennen. Dit is mijn directe bekommerning. Daarom heb ik ook deze dringende vraag gesteld.

De Voorzitter : Het woord is aan Minister Geens.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord op de laatste vraag van de heer Luyten is positief. Deze problematiek kan inderdaad in de Commissie worden besproken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de wedijver tussen de leden van de Executieve in verband met geo-informatiesystemen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Daems tot Minister Geens over de wedijver tussen de leden van de Executieve in verband met geo-informatiesystemen.

Voorzitter

De heer Daems heeft het woord.

De heer R. Daems (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, ik wil de Premier van Vlaanderen een vraag stellen over geo-informatiesystemen.

Zeer recent hebben wij in een dagblad dat de reputatie heeft een bijzonder technische publikatie te zijn, enkele artikelen gelezen waarin gewag wordt gemaakt van wedijver inzake milieu en milieuproblematiek tussen uzelf, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Minister Kelchtermans. Er werd gesteld dat Minister Kelchtermans onlangs opdracht zou hebben gegeven aan de Nationale Landmaatschappij voor het uitvoeren van een studie.

Minister G. Geens : Dat was een opdracht van Minister Walt Niel.

De heer R. Daems : In de krant stond nochtans Minister Kelchtermans vermeld, maar dat is mij om het even. In ieder geval zou vanuit de Vlaamse Executieve aan de NLM opdracht zijn gegeven tot het

uitvoeren van een studie over de oprichting van een grondatabank en om het systeem in gang te zetten.

Kort daarop werd een opdracht gegeven aan Eurosense om een geo-informatiesysteem uit te bouwen of er een studie over te maken en die studie aan u voor te leggen, wat intussen is gebeurd.

Nu blijken de beide studieopdrachten over hetzelfde onderwerp te gaan. Mijn vraag is dan ook of het correct is dat de twee studies op een detail na over hetzelfde onderwerp gaan. Zo ja, wat is dan het bedrag dat wordt betaald aan Eurosense om een overbodige studie te gaan verrichten ? Wanneer dat geo-informatiesysteem zal worden toegepast in de praktijk, wie zal het dan beheren ? Daarover zijn er ook problemen. Zal de Vlaamse Landmaatschappij, Leefmilieu, Infrastructuur of een onafhankelijk departement het beheer op zich nemen ?

Graag had ik ook vernomen, mijnheer de Premier van Vlaanderen, of u op het ogenblik dat u aan Eurosense de opdracht gaf om een nota te maken over een geo-informatiesysteem op de hoogte was, dat Minister Kelchtermans of Minister Walt Niel de opdracht had gegeven aan de NML om een grondatabank op te starten.

Ik denk dat het niet het geval was en dat de coördinatie in de Executieve zeer slecht is, wat, naar ik meen, de reden is waarom u in dit geval een overbodige studie hebt laten uitvoeren.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben vanzelfsprekend voorstander van wedijver tussen Ministers zolang ieder op zijn eigen terrein blijft. De heer Daems heeft echter pech want er is hier niemand buiten zijn eigen terrein gegaan. Uw informatie, mijnheer Daems, zelfs wanneer u ze haalt uit een degelijk en technisch dagblad, is onjuist. Ik heb trouwens een rechtzetting gevraagd.

Wat is er nu precies gebeurd ? Wij

hebben in de maand mei van verleden jaar vanuit de Executieve aan een groep medewerkers van de Ministers opdracht gegeven om een globaal rapport te maken over geo-informatiesystemen. Wij hebben op 15 december jongstleden het rapport met eenparigheid goedgekeurd en opdracht gegeven aan een groep medewerkers van de Ministers, aangevuld met vertegenwoordigers van de betrokken Administraties en parastatale instellingen, om de beleidsstrategieën te concretiseren in een implementatieplan.

Tot nog toe is alles zonder enige wanklank verlopen. De fasen van het onderzoek zijn ook zeer duidelijk uitgetekend en dienaangaande is er noch aan de VLM, noch aan Eurosense enige opdracht gegeven. De opdracht, welke onlangs door de Vlaamse Executieve, op voorstel van Gemeenschapsminister Sauwens, gegeven werd aan Eurosense heeft daar geen verband mee en is slechts de voortzetting van bestaande metingsopdrachten, die door Eurosense worden uitgevoerd.

Het spijt me, mijnheer Daems, u hebt werkelijk een beetje pech. Om trent die aangelegenheid zijn er geen moeilijkheden tussen de leden van de Vlaamse Regering.

De Voorzitter : De heer Daems heeft het woord.

De heer R. Daems : Mijnheer de Voorzitter, het zal u wellicht niet verbazen dat het antwoord van de Voorzitter van de Executieve mij niet helemaal bevredigd. Inderdaad, de vraag blijft wat er nu precies is gebeurd met de grondatabank waarvan sprake en waarvoor een opdracht zou zijn gegeven. Werd deze opdracht al dan niet gegeven ?

Vervolgens, heeft dit niet dezelfde inhoud als een geo-informatiesysteem ? Dat is de essentie van de vraag die ik heb gesteld.

Ik meen dat, in tegenstelling met de rechtzettingen – ik heb ze ook gelezen in dezelfde krant – en met wat de Voorzitter van de Executieve heeft gezegd, er wel degelijk een dubbel gebruik van studies is. De

De heer L. Dhoore (CVP) stelde Minister L. Walt Niel (PVV) een actuele vraag over mijnwerkersleningen

vraag rijst dan ook welke de essentiële opdracht is en in navolging van welke vorige Opdrachten Eurosense werkt.

Vermits ik hier vandaag geen afdoend antwoord heb gekregen, behoud ik mij het recht voor om over deze zaak een interpellatieverzoek in te dienen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer D. Vervae tot de heer N. De Batselier, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapstminister van Economie, Middenstand en Energie, over mogelijke steun aan het recreatieproject Sun Parcs te Mol-Rauw

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vervae tot de heer De Batselier Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie over mogelijke steun aan het recreatiepark Sun Parcs te Mol-Rauw.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, verleden jaar heb ik in de krant gelezen dat volgens u, Minister De Batselier, de overheid een bijsturende rol heeft te vervullen in de economie en economische expansie en dat die bijsturende rol van zeer groot belang zou kunnen zijn voor bijvoorbeeld de bescherming van het milieu.

Wanneer een bepaald bedrijf het milieu kwetst of hindert, zou het best kunnen gebeuren dat dit bedrijf niet mag opstarten. Dat is een eerste gegeven.

Tweede gegeven. Op 17 januari 1990 zit u de Vlaamse Executieve voor. Tijdens de vergadering van die Vlaamse Executieve wordt beslist dat het gebied van de Rauwse Meren in

Mol zal worden omgebogen tot een recreatiepark, maar dat dit gebied niet de bestemming heeft op het Gewestplan en dat AROL de opdracht krijgt om, binnen 14 dagen, het Gewestplan in die zin te wijzigen.

Derde gegeven. En nu komt de kat op de koord. Ik heb in mijn informatie geconstateerd dat tot driemaal toe expansiesteun aan dat nieuwe park zal worden gegeven of reeds gegeven is. Een eerste keer door de Vlaamse Gemeenschap – ik ken de cijfers niet uit het hoofd ; ik som ze niet op vermits wij de documenten niet kunnen meenemen, zodat ik ze niet correct kan opsommen. Een tweede keer door het EFRO en een derde keer werd zelfs een bedrag vastgelegd in de begroting van de Vlaamse Executieve van 1988.

Kortom, de vraag die ik wens te stellen is : druipt het besluit, dat u in de Vlaamse Executieve hebt genomen, niet regelrecht in tegen uw eigen principe, meer bepaald dat een bedrijf alleen maar kan worden geplaatst, indien het niet schadelijk is voor het milieu.

De Rauwse Meren in Mol zijn inderdaad een belangrijk natuurgegeven. Enerzijds is er een prachtig geheel van bomen, struwelen en grondvegetatie. Bovendien is er een niet-onbelangrijke partij water aanwezig, die door het aanbrengen van de recreatie aldaar, grote vervuiling zal kennen.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zou aan de heer Vervae het volgende willen antwoorden.

Ten eerste, wat de overheidssteun betreft in verband met Sun Parcs werd de eerste beslissing, namelijk die in verband met de principiële toelating en van de starttoelating, inzake expansiesteun verleend op 7 december 1987.

De definitieve beslissing van overheidssteun – in concreto 247 miljoen – werd genomen op 17 oktober 1988. Ik trad in de Regering op 18 oktober 1988. Mijnheer Vervae,

hierover moet u mij dus in feite niet ondervragen.

De heer D. Vervae : Mijnheer de Minister, had u toen in de Regering gezeten, dan zou dat project dus niet zijn doorgedaan ?

Minister N. De Batselier : Mijnheer Vervae, aan de hand van een ander voorbeeld, namelijk het nieuwe dossier van de Center Parcs, kan ik u aantonen welke mijn houding was. Ik heb toen gesteld dat ik het dossier voor expansiesteun niet zou voorleggen aan de Executieve, zolang wij niet beschikten over een akkoord in de Executieve inzake de milieu-omstandigheden. Ik heb dat dossier dus ook niet voorgelegd.

Het dossier van Sun Parcs daarentegen was een bestaand dossier. Ik ben ook voorstander voor een goede relatie tussen milieu en economie, maar in het dossier van Sun Parcs werd reeds een beslissing door de vorige Executieve genomen, namelijk op 3 augustus 1988 en werd de overheidssteun beslist voor ik zetelde in de Regering. De bestemmingen werden op 3 augustus 1988 vastgelegd. Wij bevinden ons nu aan de eindfase, in de technische uitvoering, bij de behandeling van dit dossier.

Desondanks – ik beweeg mij nu eerder op het terrein van de heer Waltiel – hebben wij nu ook op 17 januari een beslissing getroffen die de recreatie duidelijk beperkt tot een bepaald gebied namelijk dat ecologisch niet zo belangrijk is, het zuidelijk gedeelte. Daarover zijn alle ecologische groepen het eens. **(Ontkenend gebaar van de heer D. Vervae)**

De nog protesterende groepen zijn niet geheel op de hoogte van de ecologisch voorwaardelijke beslissing van de Vlaamse Executieve. Men blijkt niet op de hoogte te zijn van het feit dat wat de recreatie betreft, bijvoorbeeld in het Noord-Oosten wel een zeer omstreten gedeelte ligt, maar wat daar kan gebeuren zeer duidelijk werd gelimiteerd. Het gaat dus enkel **over** een museum en de inrichting daarvan.

Om daar geen probleem te hebben zijn wij uitgegaan van twee mogelijk-

De Batselier

heden door AROL uit te werken, namelijk ofwel starten vanuit een natuurgebied met desgevallend een aantal uitzonderingen, ofwel vertrekken van een recreatiezone met een uitzondering, inzake het museum. Wat dat betreft hebben wij voldoende voorwaarden ingebouwd, rekening houdend met het feit dat wij ter zake aan de eindfase staan.

Wanneer men zich in de beginfase had bevonden dan is het evident dat men eerst een MER had gevraagd. Aangezien wij nu echter in de eindfase zitten kan dat niet meer, behalve via de bouwtoelating. Wanneer men morgen nieuwe bouwtoelatingen nodig heeft, dan is het duidelijk dat hiervoor ook een nieuw MER vereist is.

Mijnheer Vervaeet, ik meen uw vraag reeds voldoende te hebben beantwoord. Ik had er mij gemakkelijk kunnen vanaf maken door enkel de beslissingen aan te halen van 7 december 1987 en 17 oktober 1988, beide getroffen vóór ik deel uitmaakte van de Executieve.

Betreffende de bevoegdheid van de Economieminister voor milieuvorwaarden bij overheidssteun nog dit. De Minister heeft heden haast geen juridische mogelijkheden om milieuvorwaarden op te leggen. In het contract kan ik natuurlijk een voorwaarde laten inschrijven. Als zich een probleem voordoet, laat ik dat heden ook doen. Dit is nieuw bij de expansiesteun.

Volledigheidshalve moet ik ook zeggen dat dit afhangt van de persoonlijke interpretatie van de Minister. Ik vind dit geen goede zaak. Tegen 1 maart zal ik de richtlijnen inzake expansiewetgeving zodanig wijzigen dat de Minister, wie dat ook moge wezen, daar in de toekomst rekening mee zal moeten houden. Er zal dus ook in de expansiewetgeving een milieu-input zijn. Vandaag de dag hangt het af van het feit of de Minister dat wenst of niet.

De Voorzitter : De heer Vervaeet heeft het woord.

De heer D. Vervaeet : Mijnheer de Minister, uit uw antwoord meen ik te mogen opmaken dat al de Ministers van de Vlaamse Executieve de verplichting zullen opgelegd krijgen dat, wanneer met hun beleid economische expansie gepaard gaat, ze rekening met uw stelling over economie en milieu moeten houden. Dit staat trouwens vermeld in de Regeeringsverklaring van de Executieve.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Er is maar één Minister die expansiesteun geeft en tot nader order ben ik dat.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de goedkeuring door de Vlaamse Executieve van de wijziging van het Gewestplan Herentals-Mol ten behoeve van het project Sun Parcs te Mol-Rauw

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vogels tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de goedkeuring door de Vlaamse Executieve van de wijziging van het Gewestplan Herentals-Mol ten behoeve van het project Sun Parcs te Mol-Rauw.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het is handig dat de heer Vervaeet reeds een inleiding heeft gegeven op dit dossier, zodat ik het tweede hoofdstuk kan schrijven en me kan richten tot

de Ministers Waltniel en Kelchtermans.

Met verbazing en zelfs ontsteltenis hebben wij kennis genomen van het feit dat de Vlaamse Executieve op 17 januari toch de wijziging van het Gewestplan Herentals-Mol heeft goedgekeurd, om de realisatie van het Sun Parcs-project in Mol-Rauw mogelijk te maken. Onze verbazing was des te groter omdat wij op 10 januari in de krant konden lezen dat de Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Natuurbehoud zijn toestemming om het Gewestplan te wijzigen aan een voorafgaande voorwaarde had verbonden, namelijk het opmaken van een milieueffectrapport. Dit was immers ook gebeurd voor het, nog niet afgeronde dossier van Center Parcs in Maasmechelen en bovendien had de toenmalige Minister van Ruimtelijke Ordening Akkermans reeds jaren geleden een MER beloofd.

Blijkbaar is men erin geslaagd om op één week toch een milieueffectrapport te maken of anders – en dat lijkt mij meer waarschijnlijk – is de Vlaamse Executieve gezwicht voor de juridische spitsvondigheid van de dienstdoende Voorzitter van de Executieve de heer De Batselier, die verklaarde dat juridisch gezien voor het wijzigen van een Gewestplan geen milieueffectrapport moet worden opgemaakt. Dit is echter wel het geval voor het aanleggen van een recreatiedomein. Ten slotte, aldus nog Minister De Batselier, beslist de Executieve over het Gewestplan en niet over het recreatiedomein.

Dat is zeer handig gespeeld, maar intellectueel volkomen oneerlijk, omdat de Vlaamse Executieve zeer goed weet dat met de toestemming om het Gewestplan te wijzigen, definitief groen licht wordt gegeven voor de inplanting van het Sun Parcs-project in Mol-Rauw. Men kan zijn paraplu opsteken en zeggen dat de bevoegdheid nu bij de lagere overheid – de gemeente – ligt, aangezien er een nieuwe bouwaanvraag nodig is en dan een MER kan worden aangevraagd. Dit is uiteraard irreëel, want u weet dat het SP-gemeentebestuur van Mol reeds in 1985 de definitieve beslissing heeft genomen voor de in-

Vogels

planting van het recreatiepark en dat de projectpromotor weinig te vrezen heeft, omdat 'reeds in 1987 met de gemeente Mol een contract werd ondertekend.

De beslissing van de Executieve voorstellen als een eerste stap in de richting van een verzoening tussen de belangen van de recreatie enerzijds en van het natuurbehoud anderzijds is helemaal te grof. Ik beschouw dit eerder als een nieuwe stap in de richting van de verdediging van de commerciële belangen, met als schamplapje enkele arbeidsplaatsen die dan nog seizoengebonden zijn.

Ik stel de Ministers de volgende concrete vragen. Waarom is de Vlaamse Executieve op 17 januari teruggekomen op haar beslissing van 10 januari om de wijziging van het Gewestplan te verbinden aan voorafgaande voorwaarden? De Gemeenschapsminister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud heeft terecht bezwaar aangetekend. Heeft hij de garantie gekregen dat een MER over het project zal worden uitgevoerd en zo ja, onder welke voorwaarden? Dit is niet onbelangrijk.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de ontsteltenis van mevrouw Vogels komt nogal laat. Op 17 januari jongstleden nam de Executieve een politieke beslissing inzake de inplanting van Sun Parcs in Mol-Rauw. Men verliest al te vlug uit het oog dat deze zaak reeds vier jaar oud is. Het is dus geen verrassing. Deze beslissing was de laatste fase van de afhandeling van dit dossier.

In 1987 werd beslist het Gewestplan te herzien. In 1988 gebeurde een voorlopige vaststelling en in 1989 werd de procedure definitief gepland.

Ik vertel geen geheim wanneer ik zeg dat Minister Kelchtermans op een bepaald ogenblik op een milieueffectrapport aandrong.

De Executieve meende – op basis

van het advies van de interkabinet-tengroep – daar niet te moeten op ingaan. De redenen daarvoor waren : ten eerste, men bevond zich in de laatste fase van de afhandeling van het dossier ; ten tweede, in 1986 maakte de Universitaire Instelling Antwerpen, UIA, een uitgebreide studie, namelijk de ecologische impactanalyse ; ten derde, het besluit van 23 maart 1989 inzake de milieueffectrapportering voorziet niet in de uitvoering van een milieueffectrapportering voor de wijzigingen van de gewestplannen.

Het is misschien noodzakelijk dit besluit te herzien. Daar er reeds eerder een studie werd gemaakt en het gaat om een wijziging van het gewestplan heeft de Executieve terecht een politieke beslissing genomen.

Nadat alle randvoorwaarden, waarvan Minister De Batselier melding maakt, juridisch zijn bepaald zal waarschijnlijk volgende week een waterdichte beslissing worden genomen waarbij het gevaar voor het milieu tot het uiterste minimum zal worden beperkt.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's. Na deze toelichtingen kan ik erg kort zijn en mij beperken tot een strikte en principiële uiteenzetting omtrent deze problematiek. Wat de milieueffectrapportering betreft, heb ik de vraag inderdaad gesteld. Op grond van het besluit van 23 maart 1989, gepubliceerd op 17 mei 1989 kon ik echter geen milieueffectrapport vragen. Er waren echter voldoende argumenten om, vooreerst een definitieve beslissing te nemen, toch een milieueffectrapport aan het dossier toe te voegen. Het dossier had immers reeds een hele weg afgelegd.

In ieder geval zijn de bouwvergunningen die nog moeten worden aangevraagd – en het zou om talrijke vergunningen gaan – MER-plichtig ; zij kunnen worden beoordeeld op de gegevens van deze MER-studie.

Ter informatie wil ik ook mededelen dat uit de ecologische impactanalyse blijkt, ook het Instituut voor Natuurbehoud adviseert, dat het gebied voor recreatie kan worden aangevend en weinig of geen schade zou aanbrengen – en ik zeg dit in alle objectiviteit – wanneer recreatie zou beperkt blijven tot het zuidelijk gedeelte van het park.

Bovendien lijkt het mij logisch – wij hebben dit ook als stelregel gehandhaafd bij de bespreking van Center Parcs – dat wij het MER-besluit zouden aanvullen – ook collega Waltniel heeft hierop een allusie gemaakt – zodat wanneer een herziening van het Gewestplan wordt overwogen, milieueffectrapportering duidelijk van in den beginne wordt gesteld, zodat geen discussie over milieueffectrapportering wordt gevoerd, terwijl een belangrijk gedeelte van de beslissing reeds werd genomen.

Ik heb in de Vlaamse Executieve reeds aangekondigd voorstellen te formuleren. Dit zal gebeuren in samspraak met mijn collega van Ruimtelijke Ordening.

De Voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Ik verheug er mij over dat zowel Minister Waltniel als Minister Kelchtermans bevestigen dat het wel degelijk om een definitieve en laatste fase gaat.

Ik heb via de verklaringen van Minister Kelchtermans vernomen dat hij geen geloof meer hecht aan een milieueffectrapport dat nu nog na de wijziging van het Gewestplan moet worden opgesteld. Het doet mij genoegen dat hij ter zake eerlijk is. Daarom vraag ik dat de andere Ministers het niet meer zouden voorstellen alsof de gemeenten nu nog bepaalde beslissingen of wijzigingen kunnen aanbrengen.

Inzake de ecologische studie, die door de UIA werd opgemaakt en te allen kante wordt gebruikt, heeft de auteur ervan, professor Verheyen zelf toegegeven, dat ze te beperkt en in te korte tijdsperiode diende te worden opgesteld, ten einde deze studie

Vogels

als een MER te beschouwen of als een ernstig onderzoek betreffende de reële ecologische impact ter plaatse.

Tevens verheug ik mij over de plannen van Minister Kelchtermans zijn MER-besluit ook inzake het Gewestplan aan te vullen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de mijnwerkersleningen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dhoore tot Minister Waltniel over de mijnwerkersleningen.

De heer Dhoore heeft het woord.

De heer L. Dhoore (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren collega's, mijn vraag is gericht tot Minister Waltniel en betreft de mijnwerkersleningen. Zoals u weet is dit een niet onbelangrijk gedeelte van het dossier tot herstructurering en het beëindigen van de mijnactiviteiten in Limburg.

Mijnheer de Minister, ik zou u de kans willen geven in dat verband een stuk van de onrust weg te nemen, die ter zake op dit ogenblik bestaat. Daartoe wens ik u drie vragen te stellen.

Op 30 november 1988 hebben wij in de Vlaamse Raad unaniem op initiatief van een aantal collega's en ikzelf, met uw positieve medewerking, een decreet goedgekeurd waarin werd voorzien dat voor de sluiting van het oostelijk gedeelte van het mijnbekken, een oplossing zou worden gevonden. Deze oplossing voorzag dat ook diegenen, die hun statuut kwijt waren, toch nog tot 30 juni 1989 de kans hadden, hetzij een lening aan te vragen, hetzij een bestaande lening om te zetten.

Deze termijn is inmiddels verstreken en ter zake heeft zich een nieuw feit voorgedaan, met name dat ook voor het westelijk bekken, Beringen en Zolder, de sluitingsdatum veel vlugger zal komen dan was gepland, niet-tegenstaande oorspronkelijk werd gezegd dat de activiteit tot 1996 zou worden verder gezet. Dat wil zeggen dat ook in de plannen van de mijnwerkers een nieuw element is opgetreden.

Mijnheer de Minister, u heeft mij reeds medegedeeld dat u het inzicht heeft het decreet van 1988 aan te passen en daarin een nieuwe termijn te voorzien tijdens dewelke dossiers zullen kunnen worden ingeleid. U heeft mij persoonlijk medegedeeld dat u ter zake het advies van de Raad van State heeft gevraagd. Ik ken de stand van zaken op dit ogenblik niet. Het is toch belangrijk dat men een termijn zou kunnen bepalen binnen dewelke dit decreet, dat wellicht niet veel bespreking zal vergen, zal worden voorgelegd. Daarbij is het even belangrijk te weten of deze termijn opnieuw voor de mijnwerkers van het oostelijk gedeelte van toepassing zal zijn, omdat men daar toch een beetje naïef is geweest. Ik had een ander voorstel gedaan, maar de Vlaamse Raad en u hebben die beslissing getroffen.

Mijnheer de Minister, mijn volgende vraag betreft de einddatum, die blijkbaar voor u en uw departement werd gedecreteerd. In verband met het afwerken van de dossiers, die wel vóór 30 juni 1989 werden ingediend. Indien ik het goed heb begrepen zou de normering daarvan als volgt zijn : er diende een soort onderhandse afspraak te zijn, hetzij via een onderhandse akte, vóór 30 juni 1989.

Dat kan ik aanvaarden, maar een onderhandse akte dient binnen de vier maanden om redenen uit de fiscale wetgeving te worden geregistreerd. In geval zulks niet is gebeurd binnen de vier maanden, zijnde 30 oktober 1989, vervalt het voordeel. Dergelijke redenering kan juridisch niet worden gestaafd in toepassing van het decreet van 30 november 1988.

Mijnheer de Minister, ik neem aan dat u mijn zorg begrijpt en dank u

daarvoor. Het gaat ter zake om honderden aanvragen, waarbij noch de betrokkenen, noch de leningmaatschappijen fout zijn en waar uw diensten niet hebben kunnen volgen, omwille van de massa aanvragen, die op zeer korte termijn werden ingediend.

Mijn derde vraag heeft betrekking op de datum vanaf wanneer men de rentevermindering mag toepassen. Ik denk dat een aantal kredietmaatschappijen te goeder trouw op basis van instructies die vroeger bestonden de datum van de onderhandse akte als datum hebben genomen. Ik heb dit op het juridische vlak nagezien en ik kom tot de conclusie dat er twijfel kan bestaan en dat men zowel in de ene als in de andere richting kan pleiten.

Als advocaat wil ik de twee partijen onmiddellijk een aantal argumenten geven. Ik denk, mijnheer de Minister, dat een aantal maatschappijen te goeder trouw de rentevermindering hebben toegepast vanaf de datum van de onderhandse akte. Ik zou niet aarzelen om samen met u te zeggen dat dit slechts zou mogen vanaf de datum van de authentieke akte. Laat ons dit voor de toekomst afspreken zodat er geen misverstanden ontstaan. Voor het verleden denk ik echter dat men, rekening houdend met wat ik gezegd heb, de datum van de onderhandse akte als begindatum mag nemen.

Mijnheer de Minister, ik denk dat het belangrijk is dat wij over de drie aspecten van het mijnwerkersleningsdossier klaarheid krijgen.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal aan de heer Dhoore zeer concreet antwoorden op de drie vragen die hij heeft gesteld.

Ten eerste, onmiddellijk na het akkoord dat werd gesloten, onder impuls van collega De Batselier, in verband met de sluiting van de KS, hebben wij een voorstel van ontwerp van decreet aan de Vlaamse Executieve voorgelegd tot inlassing van een artikel 57bis. Dat artikel zou de moge-

Waltiel

lijkheid bieden om het regime dat in november 1988 werd geschapen, het eerste decreet; ook toepassing te maken voor de mijnwerkers uit het westelijk gebied en dit tot en met 1996.

Wij hebben dat ontwerp van decreet naar de Raad van State gestuurd en dat is midden december teruggekomen. Er werden door de Raad van State twee belangrijke verbeteringen gesuggereerd. Wij hebben het ontwerp van decreet aangepast en het is definitief goedgekeurd in de Executieve op 10 januari 1990. Het moet mede ondertekend worden door de Vice-Voorzitter en de Minister van Economie, door de Voorzitter, de heer Geens, en door mijzelf. Dit is intussen gebeurd zodat het onverwijld – wellicht begin volgende week – bij de Vlaamse Raad kan worden ingediend. Wij zullen in de Commissie de spoedbehandeling vragen om te voorkomen dat er daaromtrent nog onzekerheden of ongerustheid zouden bestaan.

Uw tweede vraag had betrekking op de datum. Er is onzekerheid ontstaan in verband met de duur tijdens welke men aanspraak kon maken op die gunstmaatregel. De oorzaak was dat men in het decreet de volgende formulering had: „Het aangaan van een lening”. Wat is het aangaan van een lening? Wij hebben daarover lang gediscussieerd. Er zijn daarover allerlei interpretaties geweest. Ik vestig er uw aandacht op dat het vooral ging over de hypothecaire lening.

Ten slotte heb ik besloten daaraan een zeer ruime interpretatie te geven en te aanvaarden dat leningen, waarvan kon worden bewezen dat er een onderhandse overeenkomst bestond voor de datum van 1 juli, ook daarvoor in aanmerking zouden komen. De Administratie heeft inderdaad een verkeerde opvatting gehad en heeft de fiscale verplichting van registratie van de onderhandse overeenkomst binnen de 4 maanden ingebracht voor die beschikkingen, zodat men tot die fatale datum van 31 oktober is gekomen.

Dat is inmiddels rechtgezet. Ik verze-

ker u dat, als kan worden bewezen dat de lening werd aangegaan voor 1 juli, daarmee rekening zal worden gehouden.

Het ontwerp-decreet heeft – trouwens mede op suggestie van de Raad van State om de gelijkheid van behandeling van de mijnwerkers uit het oostelijk en het westelijk gedeelte te behartigen – terugwerkende kracht tot 1 juli 1989, zodat er een aansluiting is met het eerste decreet, dat voorzag in het aangaan van leningen, en met het tweede decreet, dat voorziet in het verlijden van een akte. Niemand valt dus uit de boot. Dat is toch een zeer belangrijke inspanning om alle misverstanden uit de weg te ruimen.

De derde vraag is van wanneer de aanvrager zal kunnen genieten van de gunstmaatregelen van de lening tegen verminderde intrest. Wij volgen als regel dat de datum is deze van het verlijden van de akte voor de nieuwe leningen en de datum van registratie als het gaat om bestaande leningen die tegen voordelige voorwaarden aan een andere kredietinstelling worden overgemaakt.

U suggereert dat, als kan worden bewezen dat een onderhandse akte bestond voor de gevallen die „achterop” zijn geraakt, vanaf 1 juli de datum van de onderhandse overeenkomst zou gelden als de datum van ingang. Ik durf mij daarover niet uit te spreken. Wij mogen geen onrechtvaardigheden en misverstanden in het leven roepen. Van zodra ik een systeem vind dat waterdicht is voor die gevallen, wil ik die suggestie onderzoeken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986

- 251 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986.

De heer De Bremaeker, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. De Bremaeker, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Gemeenschapsministers, collega's, de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden heeft op haar vergadering van 12 december 1989 bovenvermeld ontwerp van decreet besproken en goedgekeurd.

De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en tevens Gemeenschapsminister bevoegd voor de Buitenlandse en Externe Aangelegenheden, ving aan met een korte inleiding waarin vooreerst de historische van het ontwerp aan bod kwam.

De Overeenkomst werd door de Vlaamse Executieve in haar vergadering van 29 juli 1989 met eenparigheid goedgekeurd. Het wetsontwerp houdende goedkeuring van deze Overeenkomst werd trouwens reeds aangenomen door de Senaat op 1 juni 1989 en door de Kamer op 30 november 1989. Ook het Nederlandse en het Luxemburgse Parlement keurden deze Overeenkomst reeds goed.

Deze Benelux-Overeenkomst gaat uit van de specifieke behoefte tot samenwerking in grensgebieden en creëert de juridische basis voor deze samenwerking die vooral van toepassing is op provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, OCMW's, polders en wateringens.

De Gemeenschapsminister gaf vervolgens enkele voorbeelden van mogelijke toepassingen :

– het formaliseren van goede betrekkingen tussen gezondheidsinspecteurs in het domein gezondheidszorg ;

De Bremaeker

- het nemen van bepaalde initiatieven in de sector van het jeugdwerk ;
- het maken van administratieve afspraken in verband met de uitwisseling van informatie ;
- de dienstverlening in het kader van het OCMW.

Hij wees tevens op het psychologisch effect van dit ontwerp in het kader van de Europese integratie. Met deze Overeenkomst wordt de dynamische rol van de Beneluxlanden beklemtoond in het proces van de voortschrijdende Europese eenmaking.

Er werden nog enkele woorden bevestigd aan het eerder beperkende advies van de Raad van State, waarin er wordt op gewezen dat de statuten van eventueel op te richten openbare lichamen niet in strijd mogen zijn met het intern recht, dat de nationaal-rechtelijke controle- en toezichtsmechanismen van toepassing moeten blijven en dat administratieve afspraken geen afbreuk mogen doen aan artikel 68 van de Grondwet, waarna werd overgegaan tot de algemene bespreking.

Een lid betitelt het ontwerp als zeer belangrijk en positief en beschouwt deze Overeenkomst als een elementaire concrete en nuttige bouwsteen voor een éénwordend Europa. Het lid verwijst naar de vele praktische samenwerkingsverbanden die reeds in de werkelijkheid aan weerszijden van de Belgisch-Nederlandse grens zijn tot stand gekomen en die de noodzaak van een dergelijke Overeenkomst aantonen. Hetzelfde lid heeft het vervolgens over het advies van de Raad van State met zijn restrictieve interpretatie van de mogelijkheden. Het lid wijst op het feit dat het hier niet gaat om het overhevelen van soevereine bevoegdheden, maar om een samenwerking over de grenzen heen met eerbied voor de soevereiniteit van alle betrokkenen.

Nadat een ander lid nog heeft gewezen op de opmerking van de Raad van State over de administratieve afspraken antwoordt de Gemeenschapsminister dat de Raad van State

met zijn advies bepaalde reserves heeft geformuleerd, maar dat Senaat en Kamer blijkbaar geen moeite hadden om daarover heen te stappen.

Een ander lid vraagt of in verband met de in artikel 3 vermelde openbare lichamen reeds modellen bestaan. De Gemeenschapsminister antwoordt dat die modellen wel bestaan, maar voornamelijk werken in privaatrechtelijk verband.

Verscheidene leden formuleren vragen nopens het aanwijzen van ambtenaren, zoals bepaald in artikel 5 en nopens het aanwijzen van vertegenwoordigers zoals bepaald in artikel 6 van deze Benelux-Overeenkomst. Het wordt als algemeen wenselijk aangezien dat niet alleen nationale ambtenaren worden aangesteld en dat ook de Gemeenschappen en Gewesten ambtenaren zouden aanwijzen omdat vooral zij betrokken partij zijn. De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat een goed criterium voor het aanwijzen van ambtenaren de materie is waarvoor zij worden aangesteld. Voorts dienen gesprekken en overleg met de diensten van Buitenlandse Zaken plaats te hebben.

Op de vraag van een lid of er reeds bepaalde vormen van samenwerking bestaan, antwoordt de Gemeenschapsminister dat de gelijkwaardigheid van Belgische en Nederlandse diploma's in het middelbaar onderwijs een feit is en dat deze gelijkwaardigheid voor het hoger onderwijs momenteel besproken wordt.

Een lid wijst ook op de noodzaak van een topconferentie van de Nederlandstalige landen waarin Vlaanderen en Nederland de kern zijn, maar waaraan ook Suriname en de Antillen deelnemen en eventueel Zuid-Afrika, indien de verhoopde en aangekondigde democratisering zich daar verder zet. Verschillende leden sluiten zich bij deze wens aan, maar sommigen maken uitdrukkelijke reserves tegenover Zuid-Afrika, zolang het regime geen fundamentele wijzigingen kent.

De aanwezigen delen de mening van een lid dat wij hier inderdaad van de geboden mogelijkheden en gelegen-

heden gebruik dienen te maken om aldus model te staan voor het éénwordend Europa.

Het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten wordt vervolgens eenparig door de acht aanwezige leden aangenomen.

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Suykerbuyk.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het verslag van collega De Bremaeker was zeer duidelijk. Het weze mij toegestaan enkele opmerkingen te maken over deze Overeenkomst.

Deze overeenkomst steunt op de Europese kaderovereenkomst van 1980 en gaat uit van de noodzaak samen te werken in de grensgebieden. Het begrip grensgebieden mag niet beperkt worden opgevat. Tussen Nederland en Duitsland bestaat bij voorbeeld de Euregio Twente-Bentheim, waarbij een groot gebied in het Oosten van Nederland en een even groot gebied, behorend tot de Länder Neder-Saksen en Noord-Rijn Westfalen samenwerken.

Dit verdrag schept de mogelijkheid het vrijwillige te vervangen door een bindend karakter van samenwerking. Vrijwilligheid heeft tot veel enthousiasmerende initiatieven geleid, maar doorgaans kan de waarborg van de continuïteit niet worden geboden. Dit bindend karakter heeft dus voordelen in verband met het samenwerkingsinstrumentarium. Ik denk concreet aan het personeelsstatuut van dergelijke samenwerkingsinstellingen. Het is dus in die zin positief.

Ten tweede. Ik wil ervoor waarschuwen dit verdrag niet te eng te interpreteren. Van overdracht van soevereine bevoegdheden is geen sprake al had de Raad van State opmerkingen in die richting. Dat belet echter niet dat men op het terrein van het Toerisme, culturele infrastructuur, muziekscholen, musea, bibliotheken, enzovoort, samen initiatieven kan opzetten. Dit kan ook gebeuren voor

Suykerbuyk

milieu-initiatieven en op het gebied van ruimtelijke ordening. Ik denk hier aan afvalverwerking, welzijnszorg en andere. Samenwerking tussen sociale gemeentelijke diensten en OCMW's worden reeds uitdrukkelijk als mogelijkheden genoemd.

Ondanks het positieve van deze Overeenkomst zijn er nog vele vragen. De toezichtsregeling die in het verdrag werd behandeld is niet erg duidelijk. Er rijzen hier vragen waarop zowel tijdens de Benelux Economische Raad, als tijdens de behandeling in de nationale Parlementen geen antwoorden werden gegeven. De Benelux Economische Unie wordt in het verdrag als administratief en logistieke instrument aangeduid. Op zich is hier reeds een probleem omdat de diensten van de Benelux Economische Unie op het gebied van cultuur geen bevoegdheid, noch mankracht hebben.

Precies in die sector zijn nochtans mogelijkheden en behoeften tot grensoverschrijdende samenwerking. Ik vraag dan ook de Vlaamse Regering voor andere sectoren een directe verbinding met de Benelux Economische Unie te verzekeren, indien zij ter zake een actieve rol wil spelen, wat normaal is.

Dit verdrag – het werd reeds door de verslaggever gezegd – wijst een nationaal ambtenaar aan die belast is vanuit elk van de drie landen deze materie op te volgen en initiatiefnemers tot samenwerking bij te staan. Dat is op zich goed, maar het is jammer dat men dat niet uitdrukkelijk heeft bepaald voor de Executieve, omdat een flink aantal terreinen van mogelijke samenwerking tot de bevoegdheid van Gewesten en Gemeenschappen behoren. De Vlaamse Regering zal dus vanuit haar eigen Administratie, mankracht en logistiek moeten organiseren.

Sta mij toe de volgende beschouwing naar voren te brengen.

Dit voorstel zal, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, betrekking hebben op grensoverschrijdende initiatieven tussen Vlaanderen en Nederland. Reeds in 1985 heeft, op voor-

stel van de Commissie voor Externe Betrekkingen, deze Raad unaniem een resolutie aanvaard, waarbij een voorkeurbehandeling ten overstaan van de samenwerking met Nederland werd uitgesproken.

Ik stel met genoeg vast dat na 5 jaar de Executieve in haar voornemens, de door de Raad uitgesproken voorkeur, op internationaal cultureel gebied overneemt. Inderdaad, de voorkeursamenwerking Vlaanderen-Nederland steunt gemeenlijk op culturele- en taaleenheid.

Maar ook de andere peiler waarop deze samenwerking moet steunen komt in deze bespreking te pas. Het gaat hem, in de relatie Vlaanderen-Nederland, om de peiler van de goede nabuurschap. Deze goede nabuurschap is meer dan het welwillend onderzoeken van enkele dagdagelijkse obstakels tussen enkele grensgemeenten. Vlaanderen behoort met een geografische ligging van Knokke tot Voeren en een hinterland van 50 kilometer haast integraal tot de grenssfeer. Voor Nederland gaat het om het hele gebied onder de grote rivieren, de provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg.

Dit verdrag schept mogelijkheden tot grensoverschrijdende samenwerking, en deze projecten hebben ongetwijfeld een vermeningvuldigingseffect, waardoor veel onverschilligheid tussen Vlaanderen en Nederland zal verdwijnen en de grote cultuurgemeenschap beter zal worden onderbouwd.

Ik zeg een en ander met veel nadruk, omdat de nabuurschap tot heden als pijler van samenwerking te weinig werd aangeprezen.

Dit verdrag zal belangrijk zijn in de mate dat men het gebruikt. Binnen de bevoegdheden, die de Vlaamse Gemeenschap zijn toegekend, liggen er vele kansen, die men niet kunstmatig moet gaan zoeken, want ze liggen voor het grijpen.

Er is een lange geschiedenis van samenwerking, die begon met het overleg onder leiding van het Economisch Comité voor de Kempen, nadien de Hasseltse Studiegroep, die het Bene-

lux-middengebied gedurende lange tijd gefocust heeft, de Benelux-middenraad, die vanwege de Voorzitter van de Vlaamse Executieve opdracht kreeg een grensoverschrijdend actieprogramma op te stellen, het Belgisch-Nederlands grensoverleg, Benego, dat niet minder dan 34 gemeenten aan weerszijden van de grens groepeerde.

Velen – personen, instellingen, openbare besturen – zijn in dat grensgebied actief. Zij hebben zorgen, maar bereiken daarvoor oplossingen. De ambtelijke verschillen maakt het voor vele belangrijke opties haast onmogelijk ze uit te voeren. Een administratieve structuur, zoals in dit verdrag voorgesteld, is een middel, meer niet. Het zal de samenwerking in gebieden, die gebonden zijn in éénzelfde Brabantse-Vlaamse sfeer, maar gescheiden door vele van elkaar afwijkende reglementeringen, vergemakkelijken. Maar de actoren zullen voor dit verdrag niet worden vervangen. Gelukkig maar, want zij zijn en blijven noodzakelijk omdat zij het grensoverschrijdend werk op het veld reeds gedurende vele jaren met succes hebben uitgevoerd. **(Applaus)**

De Voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, geachte collega's, tussen de indiening van dit ontwerp van decreet en de stemming die wij vandaag zullen houden is er, zo mogelijk, sprake van een stroomversnelling. In dit verband kan men immers nauwelijks over een stroomversnelling spreken, vermits de slakkengang waarmee dergelijke internationale verdragen hun weg vinden in de Administratie en goedgekeurd geraken door de wetgevende lichamen nooit doet denken aan een stroom, laat staan aan een stroomversnelling, maar er is ondertussen wel een en ander gebeurd.

Zowel de Kamer als Senaat hebben inmiddels hun goedkeuring gehecht aan dit ontwerp. Daardoor werd voor een stuk de twijfel weggenomen. Ik had de eer voor dit zelfde ontwerp verslaggever te zijn in de Kamer van

Maes

Volksvertegenwoordigers en op dat moment bestond er nogal wat onduidelijkheid, die op dit ogenblik slechts ten dele is opgeheven, in elk geval wat de vraag betreft die in de Commissie van de Vlaamse Raad werd gesteld met betrekking tot de onduidelijkheid inzake de rol van de nationale wetgever.

Bij de bespreking van het ontwerp in de Kamer is een bepaalde kwestie onopgelost gebleven en vermits ik erg geïnteresseerd ben in de afloop van deze zaak ben ik gaan nakijken wat daarover in het verslag van de heer De Bremaeker werd opgenomen.

Dit is dus een ontwerp dat betrekking heeft op het grensgebied in Benelux-verband. Wij weten dat onze Waalse broeders traditioneel gesproken niet erg Benelux-minded zijn, om het zacht te zeggen. Wij hebben ons in de nationale Kamer de vraag gesteld in hoever het uitblijven van een goedkeuring door één van de Raden – men dacht niet meteen aan de Vlaamse Raad – gevolgen zou kunnen hebben voor het in werking treden van dit ontwerp.

De Minister – ik meen dat het de heer Geens was – die het ontwerp voor de Vlaamse Raad heeft verdeeld, heeft er zich toe verbonden om hierover het advies in te winnen.

Ik lees in het verslag dat de Minister van Buitenlandse Zaken, de heer Eyskens, in de Kamer „bevestigt dat bij de uitvoering een probleem kan ontstaan wanneer de instemming van de Raden lang zou uitblijven. Wat sommigen ook mogen beweren, het is helemaal niet duidelijk dat de instemming van alle Raden noodzakelijk is om met de uitvoering van de overeenkomst een aanvang te nemen.” De Minister verbindt zich ertoe om in dat verband het advies van juristen in te winnen. Er is dus nog steeds geen duidelijkheid, want ik meen dat wij op dit ogenblik nog niet weten wat de mening is van de Franstalige Gemeenschapsraad en van de Waalse Gewestraad.

In dat geval stel ik mij de vraag of het uitblijven van een advies van deze

Franstalige wetgevende lichamen van aard is om het opschorten van de uitwerking van onze overeenkomst voor gevolg te hebben. Ik meen dat wij over deze kwestie toch uitsluitel zouden moeten kunnen krijgen, te meer daar het probleem zowel in het nationale Parlement als in de Vlaamse Raad is opgeworpen.

Uiteraard is dit niet van aard om onze houding over de grond van de zaak te wijzigen. 'Het is precies uit bezorgdheid over de inhoud van deze grensoverschrijdende contacten en over de mogelijkheden die worden geschapen, vooral in het grensgebied, om tot nuttige en efficiënte samenwerkingsvormen met Nederland te kunnen overgaan. Het zou mijns inziens in deze fase van constitutionele hervormingen bijzonder belangrijk zijn te weten of wij hier al dan niet kunnen worden geblokkeerd in de uitvoering van de wil van de Vlaamse en van de nationale wetgever door het uitblijven van een initiatief. door het in gebreke blijven van de Waalse gewestelijke instanties. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's. in de eerste plaats zou ik de heer De Bremaeker willen danken voor zijn overzichtelijk en synthetisch verslag. Tevens wil ik ingaan op de twee bemerkingsen gemaakt door mevrouw Maes en de heer Suykerbuyk.

Ik meen dat de heer Suykerbuyk bij zijn analyse gelijk heeft. Inderdaad beperkt men de samenwerking met Nederland te veel tot culturele aanleggelegenheden. Toch wil ik onderstrepen dat reeds een regeling werd getroffen waarbij de diploma's van het secundair onderwijs boven en beneden de Belgisch-Nederlandse grens worden erkend. Dit is uiterst belangrijk, zeker in het licht van de verdere ontwikkelingen. Ook op het vlak van het hoger onderwijs willen wij dit realiseren, zoals trouwens vermeld in het verslag van de heer De Bremaeker. Wij moeten nu natuurlijk veel sterker gaan in de richting van een goede nabuurschap.

Zoals mevrouw Maes heeft gezegd mogen wij onze goede burenen niet in de kou laten staan omdat de buur van verder er tegen is dat wij goede maatjes zouden zijn. Met andere woorden, dit verdrag is een soort recipiënt, een glas dat men kan vullen en als men optimistisch is zegt men dat het nog halfvol is maar als men realistisch is en wil vooruitgaan, dan moet men het helemaal volschenken.

Zo kom ik tot het punt dat niet is opgelost : quid met dit verdrag wanneer de Franse Gemeenschap het niet goedkeurt via een decreet van de Franse Raad ? Er zijn hier twee mogelijkheden : men kan natuurlijk nog een tijdje geduld oefenen en uiteindelijk de zaak aanhangig maken bij het Overlegcomité. dan wel haar bespreken in het kader van een mogelijk samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap.

Niemand zou bij voorbeeld begrijpen dat wij ons van Vlaamse zijde ertegen zouden verzetten dat de Franse Gemeenschap van België met landen van de francophonie dergelijke samenwerking overweegt.

Wij mogen ons natuurlijk ook niet in een positie laten dringen waarin wij systematisch worden afgehouden van deze ruimere samenwerking. Zoiets mag niet te lang duren.

Juridisch gezien is mijn stelling de volgende. De instellingen die krachtens dit akkoord over de grenzen heen met elkaar kunnen samenwerken hebben alle als hoogste instantie qua voorgedij of qua wetgever, de Vlaamse Gemeenschap. Bijgevolg kunnen wij daarover beslissen, ook al is dit volkenrechtelijk akkoord niet door de Franse Gemeenschap goedgekeurd. Het volstaat de Belgische wetgeving toe te passen en dat te laten onderschrijven door de Vlaamse Gemeenschap door middel van een decreet, zoals wij er straks één zullen goedkeuren.

Dit is een duidelijk antwoord. Ik wil de zaken niet op de spits drijven. Ik hoop dat ook de Franse Gemeenschap vrij spoedig de goedkeuring zal geven. In het andere geval zullen wij de logica die daaruit voortvloeit ook naar de feiten doortrekken. **(Applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986.

Enig artikel

De Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986, zal volkomen uitwerking hebben.

Geen opmerkingen ? *(Nee)*

- Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren L. Vanvelthoven en E. Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning - 141 (BZ 1988) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vanvelthoven en Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Lisabeth, verslaggever, heeft het woord.

De heer C. Lisabeth, verslaggever

(op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud heeft drie vergaderingen gewijd aan dit voorstel van decreet.

Het heeft tot doel een wijziging te brengen aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Dit decreet van 28 juni 1985 voorzagt onder meer in de bekendmaking van de vergunningsbeslissingen, althans van deze die na de uitvoerbaarheid van het decreet aangevraagd zullen worden. Dit impliceert dat lozingsvergunningen die vóór de inwerkingtreding van het decreet werden verleend of aangevraagd, ontoegankelijk zouden blijven voor het publiek.

Volgens de indieners is een dergelijke toestand onverenigbaar met een modern milieubeleid, waarin preventieve rechtsbescherming, inspraak en mogelijkheid beroep aan te tekenen voor belanghebbende burgers en verenigingen essentieel zijn. Ook zou de geheimhouding van lozingsvergunningen niet stroken met het gevoerde beleid inzake andere vergunningsprocedures. In dit verband werd verwezen naar de openbaarheid van de vergunningsbeslissingen genomen in het kader van het afvaldecreet en naar de exploitatievergunningen verleend krachtens het ARAB.

Volgens de indieners is het dan ook dringend noodzakelijk een gelijkaardige regeling in te voeren voor alle bestaande en nog te verlenen lozingsvergunningen, dit door het opnemen van een aanvullende bepaling in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De Minister stelt dat het voorstel past in de logische gedachtengang van meer openbaarheid en kan dus akkoord gaan met het principe. Wel vraagt hij het vertrouwen van de Commissie in de Vlaamse Executieve wat betreft het inschrijven van de modaliteiten van de openbaarmaking. Hij verwijst daarbij naar artikel 26 van het ontwerp van uitvoeringsbesluit van het milieuvergunningsdecreet, waar in paragraaf 3 wordt bepaald op welke manier de bekendmaking met betrekking tot de beslissing

over de vergunningsaanvraag wordt geregeld.

De Gemeenschapsminister vraagt dan ook de praktische modaliteiten uit het voorstel van decreet te schrappen en te vervangen door een bepaling analoog aan die van het uitvoeringsbesluit.

Onder die voorwaarden gaat hij akkoord met het voorstel. Hij wil het wel nog voorleggen aan de Vlaamse Executieve.

Door diverse leden worden nog vragen gesteld in verband met de term openbaarmaking en het aantal vergunningsdossiers met een achterstand. Ook wordt gevraagd wie eventueel kan optreden en of het rechtsgingel inzake vertrouwelijkheid van fabricageprocédés gewaarborgd blijft.

Een indiener verduidelijkt dat met openbaarmaking in essentie de bekendmaking van de beslissing wordt bedoeld, zodat men tijdig kan weten wat wordt aangevraagd en waar en derhalve wat legaal of niet-legaal is. Daarbij wordt gesteld dat iedere burger het recht heeft ter zake over de meest elementaire informatie te beschikken.

Na deze eerste bespreking wordt artikel 1 éénparig aangenomen en wordt de verdere bespreking opgeschort om de Gemeenschapsminister de gelegenheid te geven het door hem gedane voorstel om de tekst van artikel 2 te amenderen, eerst aan de Executieve voor te leggen.

In een volgende vergadering deelt de Gemeenschapsminister mee dat de Vlaamse Executieve op 15 december 1989 haar akkoord hechtte aan het voorstel van decreet, mits het artikel 2 van het voorstel in die zin te amenderen dat de praktische modaliteiten uit het voorstel worden geschrapt en vervangen door de vermelding : „... De besluiten ter uitvoering ervan worden bekendgemaakt volgens de modaliteiten door de Vlaamse Executieve te bepalen”.

Om dit voor de Commissie te verduidelijken, geeft de Minister aan in welke zin deze modaliteiten van be-

Lisabeth

kendmaking van de lozingsvergunning in een besluit zouden worden vastgelegd.

Deze modaliteiten komen erop neer dat naar gelang het geval binnen een termijn van 10 dagen na de inwerkingtreding van de reglementering of na de beslissing over een reeds ingediende lozingsvergunningsaanvraag de leidende ambtenaar van de VMZ een voor éénsluitend verklaard afschrift bezorgt van elke verleende en nog van toepassing zijnde lozingsvergunning, respectievelijk van de beslissing, aan het college van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente, aan de Bestendige Deputatie van de Provincie, en aan het Bestuur voor Leefmilieu van AROL.

Een tweede modaliteit is dat de bekendmaking van de lozingsvergunning geschiedt door aanplakking gedurende 30 dagen van een uittreksel van deze vergunning op de plaats van lozing en op de plaatsen voorbehouden aan de officiële berichten. Deze bekendmaking gebeurt binnen de 10 dagen, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het éénsluitend afschrift en vermeldt de mededeling van de genomen beslissing en de aanduiding van de dienst van het gemeentebestuur, waar gedurende de aanplakkingstermijn, het besluit kan worden ingezien en mondelinge toelichting kan worden bekomen.

De Gemeenschapsminister verbindt er zich toe, dit besluit te treffen zodra het decreet aldus in de Vlaamse Raad zal zijn aangenomen.

Door een indiener wordt opgemerkt dat deze nieuwe modaliteiten niet dezelfde zijn als die van artikel 26 van het ontwerp van uitvoeringsbesluit van het milieuvergunningsdecreet. De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat deze nieuwe en toegelichte modaliteiten betrekking hebben op de reeds bestaande of aangevraagde vergunningen, terwijl artikel 26 van het ontwerpbesluit betrekking heeft op de nog af te leveren vergunningen. Daarom zijn de modaliteiten aan dit opzet aangepast. De indiener kan hiermee akkoord gaan.

Op de vraag of in de toekomst niet kan worden toegestaan de teksten te fotocopieëren, verwijst de Gemeenschapsminister naar zijn collega van Binnenlandse Zaken die hiervoor reglementerend kan optreden.

Een andere vraag betreft de haalbaarheid van de termijn van 10 dagen voor het bezorgen van een éénsluitend verklaard afschrift. De Gemeenschapsminister stelt, dat de termijnen kunnen en moeten worden geëerbiedigd en indien dit niet het geval zou zijn de voogdij-overheid zal dienen op te treden.

De Commissie gaat dan over tot de stemming van artikel 2, in fine als volgt geamendeerd door de Vlaamse Executieve : „... worden bekegdemaakt volgens de modaliteiten door de Vlaamse Executieve te bepalen” en met weglating van het laatste lid van artikel 2 uit het oorspronkelijk voorstel. Artikel 2, aldus geamendeerd, wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen. Dit is ook het geval voor het geheel van het voorstel van decreet. (**Applaus op talrijke banken**)

De Voorzitter : De heer Gryp mede-indiener van het voorstel van-decreet heeft het woord.

De heer E. Gryp (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, op de allereerste plaats wil ik collega Lisabeth van harte feliciteren met zijn correct, uitvoerig en gedetailleerd verslag.

De jarenlange strijd van de milieubeweging om de openbaarheid van de lozingsvergunningen te bekomen wordt vandaag wellicht met succes bekroond.

Een eerste positieve stap hiertoe werd gedaan op 28 juli 1985 bij het aannemen van het milieuvergunningsdecreet. Dit voorzag in de openbaarheid van alle bouw- en exploitatievergunningen en ook van de tot dan toe geheimgehouden lozingsvergunningen. Het probleem was dat deze regeling enkel gold voor de nieuwe vergunningen. Op de bestaande lozingsvergunningen, zowel als op de nieuwe aanvragen waarvan de proce-

A GA LE V-Senator E. Gryp, mede-indiener van het voorstel van decreet houdende wijziging van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, dat werd aangenomen met 100 stemmen bij 1 onthouding, met name vanwege het toevallig nog in de vergaderzaal aanwezig PW-lid H. De Croo (R. v. O.-art. 41, 2e lid : „Leden die op het ogenblik van de stemming aanwezig zijn en niet stemmen, worden geacht zich te hebben onthouden”)

Gryp

dure op dat moment reeds liep, was immers nog steeds de oude wet van 26 maart 1971 van toepassing. Die wet voorziet op geen enkele manier in geen enkele vorm van bekendmaking van lozingsvergunningen. Aldus bleef de overgrote meerderheid van de lozingsvergunningen nog steeds geheim.

Daarom werd op 6 juli 1988 door de huidige Voorzitter van de Vlaamse Raad, de heer Vanvelthoven en door mijzelf een voorstel van decreet ingediend dat aan dit euvel wilde tegemoetkomen door de toevoeging van een nieuw artikel 44bis. aan het milieuvergunningsdecreet, waardoor voor alle bestaande lozingsvergunningen en alle lopende aanvragen de bekendmaking aan het publiek moet worden ingevoerd. Het voorstel werd mee ondertekend door de raadsleden Georges Ansoms van de CVP en Frieda Brepoels van de VU. Ook de PW zegde achteraf haar steun toe bij monde van toenmalig voorzitter, Annemie Neyts.

Bij een eerste bespreking van het voorstel in de Commissie voor het Leefmilieu einde juni 1989 verklaarde Gemeenschapsminister Theo Kelchtermans zich akkoord met de inhoud ervan, doch sprak hij de wens uit dat het voorstel zou worden gemaendeerd in de zin dat de uitvoeringsmodaliteiten door de Vlaamse Executieve zouden worden bepaald. Een amendement in die zin werd aangenomen, maar hier wil ik dan, mijnheer de Minister, een parenthesis openen.

Bij de schriftelijke uitvoeringsmodaliteiten die op 15 december 1989 door de Executieve waren goedgekeurd en die u als motivatie aan uw amendement hebt toegevoegd, schuilt er jammer genoeg een, naar ik vermoed, ongewild addertje in het gras. Meestal zit het venijn in de staart; het laatste zinnetje heeft ons – bij nader toezicht – doen aarzelen.

Op het ogenblik dat wij ons akkoord hebben verklaard met dit amendement hadden wij de tekst pas gekregen. Het is maar bij aandachtig lezen van de tekst van het secundo van het

tertio, dat wij vaststelden dat er melding wordt gemaakt van de dienst van het gemeentebestuur, waar gedurende de aanplakkingstermijn – en daar gaat het om – het besluit kan worden ingekeken en waar mondelinge toelichting kan worden verkregen.

Ik vermoed dat dit enkel geldt voor procedures die lopende zijn en waarvoor de inzagetermijn moet beperkt zijn voor het aantekenen van beroep en dergelijke. Het is ook zo dat voor alle vergunningen, zoals bij voorbeeld voor de exploitatievergunningen die openbaar worden gemaakt een vergunning te allen tijde en door iedereen moet kunnen worden ingekeken, van zodra zij bekendgemaakt wordt.

Mijnheer de Minister, ik zou het ten zeerste op prijs stellen indien u voortsnog, hier in deze Vergadering, zou kunnen bekendmaken dat het gaat om een nalatigheid in de tekst. Mocht dit niet het geval zijn, dan zie ik mij verplicht een nieuw amendement in die zin in te dienen, dit in samenspraak met collega Timmermans en andere leden van de Raad, teneinde een correctie aan te brengen. Ik vermoed dat het niet onoverkomelijk zal zijn hier deze rechtzetting te doen.

Mijnheer de Voorzitter, ik besluit met de vaststelling dat hopelijk dit parlementair initiatief zal kunnen worden goedgekeurd, waarmee meteen wordt aangetoond dat het nog steeds mogelijk is om, boven de partijgrenzen heen, aan zinvol legislatief werk te doen, wat kan bijdragen tot het scheppen van klaarheid in de huidige duisternis rond de legale of illegale lozings en inzake onze hopeeloos vervuilde oppervlaktewateren.

Hierdoor kan een einde worden gesteld aan een historisch voorbijgestreefde situatie op het vlak van openbaarheid van bestuur. **(Applaus bij de leden van AGALEV en SP)**

De Voorzitter : De heer Aerts heeft het woord.

De heer F. Aerts (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, zonder enige af-

breuk te doen aan de verdiensten van het voorliggend voorstel van decreet, wens ik toch mijn spijt uit te drukken over het bijzonder lang uitblijven van het advies van de Raad van State over de uitvoeringsbesluiten van het milieuvergunningsdecreet.

Het is namelijk zo dat reeds vier jaar geleden deze uitvoeringsbesluiten aan de Raad van State voor advies werden voorgelegd. Klaarblijkelijk is er dus niet alleen een achterstand in de rechtspraak bij de gewone rechtbanken, maar ook bij ons administratief rechtscollege blijkt de achterstand nu reeds vier jaar te bedragen. Dit is in feite een ongeoorloofde situatie.

Inderdaad, legistiek is het aan te bevelen om een materie, die in behandeling is, volledig te behandelen, eerder dan partiële onderdelen van een domein te regelen.

Hopelijk zal in de nabije toekomst het stelsel van de lozingsvergunning niet meer moeten bestaan, maar zal het volledig kunnen worden opgenomen in de ruimere exploitatievergunning die dan het karakter zou hebben van één globale milieuvergunning. De problematiek van de openbaarheid van de lozingsvergunningen zal zich dan niet meer stellen.

Daar dit ontwerp van decreet een anomalie rechtzet in onze milieuwetgeving, zal de CVP dit voorstel goedkeuren. Het is immers niet logisch dat, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de exploitatievergunning, de bouwvergunning, de vergunning tot verwijdering van afval, de vergunningen inzake grondwater en de vergunning klasse II inzake ioniserende stralingen, er in de wet betreffende de oppervlaktewateren geen openbaarmaking van de vergunningsbeslissing werd voorzien. Deze vaststelling wil nochtans geen natrappen betekenen ten opzichte van de wetgever in 1971, omdat toen het milieubesef en de maatschappelijke gevoeligheden duidelijk anders lagen. Wellicht werd de toekenning van de lozingsvergunningen twee decennia geleden door een andere bril bekeken.

Inspraakmogelijkheden en openbaarheid zijn thema's die volop in de ac-

Aerts

tualiteit staan, ook wat de milieuwetgeving betreft. Onze fractie onderschrijft dit volkomen maar wil eerder dan een lukraak bijslutelen van de bestaande wetgeving, komen tot een doordacht en afgewogen openbaarheidsregime, waarbij de belangen van de burgers, belanghebbenden en bedrijven op een evenwichtige wijze worden ingezet.

Bij deze gelegenheid verzoeken wij de Minister aan professor Bocken te vragen, in zijn opdracht tot globale evaluatie, coördinatie en vereenvoudiging van de milieuwetgeving, een apart hoofdstuk te besteden aan de openbaarheid in de milieuwetgeving.

Meteen moet ook worden gezegd dat zekere beperkingen inzake het inzage-recht nodig blijven. Ik denk in de eerste plaats aan de informatie die slaat op handels-, bedrijfs-, of fabricagegegevens die op vertrouwelijke wijze aan het Bestuur worden medegedeeld, of aan de informatie die aan de gang zijnde opsporingen en vervolgingen van op enige wijze strafbaar gestelde feiten in het gedrang zou brengen. Hier zitten wij op het terrein van de eerlijke of de oneerlijke concurrentie.

Teneinde de modaliteiten van het inzage-recht door de Executieve te laten regelen, was het belangrijk dat het voorstel van decreet werd geamendeerd. De heer Gryp heeft zojuist gezegd dat dit amendement op dit ogenblik een probleem vormt, wat bij de bespreking niet direct tot uiting kwam. Bij nader inzicht zou de Minister de mogelijkheden van het inzage-recht te zeer hebben beperkt, daar waar dit geenszins de bedoeling van de Commissie scheen te zijn. Ik ben het hiermee eens. Daaruit blijkt hoe gevaarlijk het is te discussiëren over teksten waarover men niet rustig heeft kunnen nadenken. Wettelijke dienen eerst en vooral grondig te worden overwogen, nadien besproken om ze tenslotte goed te keuren of niet.

Mijnheer Gryp, om deze reden heb ik er moeite mee dat u nu ex cathedra daaromtrent een verklaring vraagt vanwege de Minister. Ik zou dat niet

doen. Ik ben het eens met uw vraag, maar gun de Minister de tijd hierover na te denken, alvorens een antwoord te geven. Wij zijn het met u eens, het komt er nu op aan de bespreking te voeren op basis van een weloverwogen tekst.

Aan het tot stand komen van die tekst willen wij meewerken, want het gaat niet alleen over een delicate maar ook over een belangrijke materie. De openbaarheid die wij allen nastreven moet werkelijk kunnen worden beleefd door de rechtsonderhorigen.

Een globale benadering van de openbaarheid in de milieuwetgeving zou trouwens tegemoet komen aan de EG-richtlijn van maart 1989 betreffende de vrije toegang tot informatie inzake het milieu. Wij sluiten ons aan bij datgene dat ter zake door de Europese Gemeenschap wordt voorzien.

Ik herhaal nogmaals dat wij geen enkele moeite hebben om deze regelingen bij te treden omdat dit ook een uitvoering betekent van een deel van het Vlaamse Regeerakkoord. Daarin staat vermeld: „De Vlaamse Regering zal, met het oog op de verhoging enerzijds van de legitimiteit van het leefmilieubeleid en anderzijds van de verantwoordelijkheidszin en de rechtszekerheid van de bedrijven en de gezinnen ten aanzien van milieu en natuur, een open beleid voeren”.

Onze fractie steunt volledig dit open beleid, en het inzage-recht dat wij, via de materie die wij nu behandelen, willen realiseren daarbij voor ogen houdend dat daardoor andere belangen niet mogen worden geschaad, zolang niet blijft een dergelijk decreet niet behoren tot wat leefbaar is en zullen zich in de toekomst andere moeilijkheden voordoen. Het objectief, logisch en loyaal naleven van een dergelijk decreet blijft dan moeilijk haalbaar, wat niet de bedoeling is. **(Aplaus bij de meerderheid)**

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren

Ministers, collega's, namens de mede-indiener van het voorstel, de heer Vanvelthoven, en namens de SP-fractie verklaar ik dat wij zeer tevreden zijn met dit initiatief dat ook de lozingsvergunningen openbaar maakt. Dit is zeer belangrijk.

Eén van de eerste initiatieven voor een grotere openbaarheid van bestuur was precies het decreet over de milieuvergunningen van 28 juni 1985.

Ik ga akkoord met collega Aerts dat het jammer is dat de uitvoering van zo een belangrijk decreet met zulke belangrijke gevolgen voor het milieubeleid reeds vier jaar op zich laat wachten door het niet degelijk functioneren van de adviesbevoegdheid van de Raad van State. Wij hopen dan ook dat dit advies er thans snel komt, vermits de uitvoering van dit nieuwe decreet ook afhankelijk is van het advies van de Raad van State. Het is goed het principe van de openbaarheid in het decreet zelf in te schrijven, maar dit moet uiteraard op zijn beurt worden uitgevoerd en daarvoor moeten wij opnieuw wachten op het advies van de Raad van State.

Uit de verschillende verslagen over het waterzuiveringsbeleid hebben wij kunnen afleiden dat het bekendmaken van de lozingsvergunningen een adequaat middel kan zijn voor de overheid om een deftige controle te organiseren met de medewerking van derden. Deze derden zijn uiteraard de omwonenden, die er rechtstreeks belang bij hebben en de milieuverenigingen in het algemeen, die het tekort aan mankracht in de inspectiediensten van de overheidsinstanties kunnen aanvullen.

Bovendien heeft de openbaarheid van de lozingsvergunningen ook effect op de bezitters van deze vergunningen. Zij zullen immers meer op hun hoede zijn wanneer de omgeving de normen van de lozingsvergunningen kent en onmiddellijk terechte kritiek kan leveren bij het overschrijden ervan.

Verder is de openbaarheid van de lozingsvergunningen van belang om de bevolking te sensibiliseren op het gebied van de milieuproblematiek in

Timmermans

het algemeen en de waterverontreiniging in het bijzonder.

Het is belangrijk na te gaan hoe deze openbaarheid geconcretiseerd wordt. De Minister had namens de Executieve een initiatief genomen, omdat hij van oordeel was – en terecht – dat de uitvoeringsmodaliteiten onder de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve vallen. Wij hebben dat onmiddellijk aanvaard.

Het probleem was evenwel dat de Minister misschien iets te eerlijk en te gedetailleerd was. Er werden onmiddellijk uitvoeringsbesluiten bekend gemaakt. Het was echter de indieners ontgaan dat maar één deel van de openbaarheid werd geregeld, namelijk de normale bekendmaking tijdens het onderzoek (commodo en incommodo) bij de toekenning van de vergunning. Het gaat hier om de normale termijn van dertig dagen publicatietijd. De bedoeling van de indieners was echter ruimer. Zij wensden dat het te allen tijde mogelijk is de exploitatievergunningen in te kijken.

Wij nodigen de Minister dan ook uit zijn uitvoeringsmodaliteiten, die te eng zijn, te verruimen. Hierover discussiëren wij vandaag echter niet, aangezien het enkel gaat over het decreet op zichzelf en niet over de uitvoeringsbesluiten. Collega Aerts, wij nemen de Minister niet zo maar te grazen. Wij wilden een ontwerp van amendement indienen om dit euvel te verhelpen. Ik heb de Minister daarvan op de hoogte gebracht. Hij heeft het amendement bekeken en zich akkoord verklaard met onze intenties.

De indieners wilden met dit amendement de openbaarheid van de lozingsvergunning te allen tijde waarborgen. De modaliteiten dienen opnieuw door de Executieve – die daarvoor bevoegd blijft – te worden vastgesteld. In deze optiek zal dit ontwerp van amendement niet worden ingediend omdat wij inzake de uitvoering van de modaliteiten vertrouwen hebben in de Minister en omdat de Executieve aan de wil van de wetgever zal tegemoet komen.

Volgens de SP is de voorliggende regeling een goede regeling. (**Applaus**)

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord..

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het is voor mij een bijzondere eer dit parlementair initiatief mede te kunnen ondersteunen en er de instemming van de Executieve uitdrukkelijk aan te verbinden.

In de eerste plaats dank ik de heer Lisabeth voor zijn volledig verslag. Tijdens de commissiebespreking was de gedachtenwisseling zeer open en er werd een consensus bereikt.

De heer Gryp heeft daar naar verwezen en moraliseerde dat dit in de toekomst ook zo moet zijn. Ik richt deze uitnodiging wederkerig aan de heer Gryp en zijn fractie om deze consensus in de toekomst ook aan een aantal ontwerpen te verbinden.

De heer Gryp en de heer Timmermans, namens de Voorzitter van de Vlaamse Raad die indertijd mede het initiatief nam tot dit voorstel van decreet, verwezen naar een addertje onder het gras. Ook de heer Aerts – en ik ben hem daarvoor dankbaar – waarschuwde voor de vertraging die de Raad van State veroorzaakt bij de uitvoering van het milieuvergunningsdecreet.

De uitvoeringsbesluiten wachten inderdaad reeds vier jaar op een advies van de Raad van State. Het milieuvergunningsdecreet werd reeds in 1985 goedgekeurd. Het decreet werd grondig besproken tijdens de commissiebesprekingen. Inzake het vergunningsdecreet zelf lagen de standpunten niet ver uit elkaar.

De heer Timmermans en de heer Gryp suggereerden duidelijkheid te scheppen inzake de intentie van het voorstel van decreet. Zij haalden eveneens de randvoorwaarden aan waarbinnen deze geruststelling kan worden verwoord. Zij verwezen naar de aanbevelingen van de Europese Gemeenschap en naar het Vlaams Regeerakkoord waarin de openbaarheid uitdrukkelijk wordt vermeld.

Tijdens de commissiebesprekingen

heb ik gezegd dat het parallelisme tussen de milieuvergunningsdecreten en de uitvoeringsbesluiten enerzijds en dit voorstel van decreet anderzijds zoveel mogelijk moet worden doorgetrokken.

Er moeten echter nog een aantal zaken worden geregeld ; de modaliteiten zullen door de Executieve worden bepaald.

Tijdens de commissiebesprekingen heb ik hiertoe een ontwerpbesluit voorgesteld. Deze tekst – volgens de modaliteiten door de Executieve te bepalen – laat perfect toe in deze geruststelling te voorzien. In dit uitvoeringsbesluit zal worden bepaald dat de vergunning te allen tijde op de gemeente ter inzage moet liggen. Hieromtrent kan niet de minste discussie bestaan en sluit ook aan bij de kritische bedenkingen die de heer Aerts heeft geuit, bedenkingen die trouwens meer van proceduriële aard zijn. Ik meen dat ik mij hiermee aansluit bij de zorgen die hij terecht heeft geopperd.

Mijnheer de Voorzitter, ik wens deze bespreking niet nutteloos te rekken. Ik meen te hebben begrepen dat wij allemaal op dezelfde lijn zitten.

Tot slot wil ik al degenen danken die aan het voorstel van decreet en aan de bespreking ervan hun medewerking hebben verleend. (**Applaus**)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vanvelthoven en Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel

Voorzitter

107quater van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Geen opmerkingen ? (Neen)

– **Aangenomen.**

Artikel 2

In het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een nieuw artikel 44bis ingevoegd dat luidt als volgt :

„Artikel 44bis

Alle lozingsvergunningen die worden verleend krachtens de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en die ihgevolge artikel 44 van dit decreet geldig blijven, alsook alle lozingsvergunningen die in toepassing van artikel 43 van dit decreet na de inwerkingtreding ervan worden verleend volgens de procedure die wordt bepaald in voornoemde wet en de besluiten ter uitvoering ervan, worden bekend gemaakt volgens de modaliteiten door de Vlaamse Executieve te bepalen.”

Geen opmerkingen ? (Neen)

– **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen straks de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer A. Denys betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek

– 268 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 3

Voorstel tot verwijzing naar Commissie

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Denys betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek.

De heer De Beul heeft het woord bij de motie van orde gevraagd.

De heer A. De Beul (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het voorstel van resolutie van collega Denys bevat een zeer verstrekkende principiële stellingname, die deze Raad zou moeten innemen.

Wij menen dat de stellingname, zoals deze in de tekst van de Commissie werd geformuleerd, tamelijk eenzijdig is. Wij hebben de intentie deze stellingname aan te vullen. Daarom vragen wij het voorstel van resolutie terug naar de Commissie te verwijzen zodanig dat daar de desbetreffende bespreking op een ordentelijke wijze kan verlopen.

De Voorzitter : Dames en heren, er is een voorstel tot verwijzing naar de Commissie. Ik ben verplicht dit voorstel aan de Raad voor te leggen. Vraagt nog iemand het woord over de procedure ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik druk mijn verwondering uit, eerst en vooral tot u, Voorzitter van deze Vlaamse Raad, omdat u tracht het Reglement enigszins te verkrachten.

Artikel 37 van het Reglement inzake de moties van orde bepaalt dat voor iedere motie van orde een spreektijd moet worden uitgetrokken. Deze bepaling vindt men terug onder punt 6 van artikel 37, waarbij iedere motie van orde hier op een duidelijke wijze moet worden besproken.

Mijnheer de Voorzitter, het heeft mij verrast dat u de bel reeds heeft laten rinkelen op een ogenblik dat normalerwijze, volgens de agenda, het voorstel van resolutie over de compensatiepolitiek nog diende te worden besproken. Daardoor heb ik de indruk dat u met de regeringspartijen samenspanst. Wat hier gebeurt is een pure verkrachting van de geest van het Reglement.

Dit voorstel van resolutie kwam reeds drie keer in openbare zitting aan de orde. Dat gebeurde een eerste maal bij hoogdringendheid en toen werd het op een normale wijze, meerderheid tegen minderheid, ver-

worpen. Een tweede keer, nadat het voorstel in de Commissie werd behandeld, werd het verslag tijdig klaargemaakt en heeft men in tegenstelling met wat altijd met andere voorstellen van decreten of resoluties gebeurt, geweigerd het aan de agenda te plaatsen en het een tweede maal te behandelen.

Vandaag, collega's, is het voorstel van resolutie in het Bureau op de meest normale wijze voorgesteld. Het uitgebreid Bureau heeft geen enkele opmerking geformuleerd. Ik vestig er uw aandacht op dat de heer De Beul deel uitmaakt van dit uitgebreid Bureau.

Artikel 32 van ons Reglement bepaalt dat het uitgebreid Bureau een voorstel doet dat daarna de Voorzitter in verband met de regeling van de werkzaamheden en dit voorstel ter goedkeuring aan de Raad voorlegt. Dit is gisteren op het einde van de Vergadering gebeurd. Er werd door niemand een opmerking gemaakt. De vraag van de heer De Beul is dus een aanfluiting van de geest van het Reglement.

Mijnheer de Voorzitter, ik wens een beroep te doen op uw morele plicht om als Voorzitter van deze Raad ten minste de geest van het Reglement te laten respecteren en de motie van orde die de heer De Beul mondeling komt in te dienen onontvankelijk te verklaren, omdat hij vraagt dit voorstel opnieuw naar de Commissie te verwijzen.

Welnu, dit voorstel is in de Commissie behandeld geworden en werd met een overgrote meerderheid in de Commissie goedgekeurd. Zonder dus een amendement in te dienen wil de heer De Beul het werk dat in de Commissie werd verricht gewoon naast zich leggen. Ik bestempel dit als onontvankelijk, zoals de geest van het Reglement dit voorschrijft. Ik doe dus een beroep op uw moreel gezag in deze Raad om deze motie van orde onontvankelijk te verklaren.

Bovendien wijs ik u erop dat indien dit vandaag zou worden aanvaard ons Reglement zinloos is. Een Regle-

Denys

ment is er niet alleen om de rechten van de meerderheid, maar ook om de rechten van de minderheid te beschermen. Dit betekent dat men een normale gang van zaken niet kan tenniet doen door een stemming van meerderheid tegen minderheid. Immers, dit zou betekenen dat men om het even welk voorstel of ontwerp van decreet of een voorstel van resolutie, dat politiek moeilijk ligt, telkenmale kan doorverwijzen en verdagen. Dit is pertinent tegen de geest van ons Reglement.

Mijnheer de Voorzitter, u hebt met veel zin voor public relations ons nieuw ontwerp van Reglement van Orde aan een bepaald, gedeelte van de pers voorgesteld: U hebt gezegd dat de nieuwigheid erin bestaat dat de gewone moties van orde zullen worden vervangen door moties van aanbeveling. Indien u vandaag deze motie van orde ontvankelijk verklaart dan betekent dat dat u in de toekomst de moties van aanbeveling die politiek gevoelig liggen eindelijk zult kunnen verdagen. Alles wat u aan de pers hebt voorgesteld is dan ook zinloos geworden.

De PVV heeft, alleszins in vergelijking met vroeger, in de oppositie nooit misbruik gemaakt van het Reglement. Wij hebben steeds in de geest van het Reglement constructieve oppositie gevoerd. Als men nu stemt meerderheid tegen minderheid, verklaar ik dat wij zullen gebruik maken van het Reglement om de werkzaamheden van de Raad op de meest destructieve wijze te boycotten. (*Applaus bij de PVV*)

De Voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de Voorzitter, namens mijn fractie wil ik mij aansluiten bij wat de heer Denys heeft gezegd in verband met de procedure. Ik zou het onheus vinden dat de meerderheid van haar brute kracht als meerderheid gebruik maakt om de geest van het Reglement te verkrachten. Elk Lid heeft het recht een voorstel van resolutie ter Stemming voor te leggen.

Als men gebruik maakt van een meerderheidsstemming om dat te belletten, betekent dit een politieke beslissing en kan daaruit alleen maar worden geconcludeerd dat de meerderheid verdeeld is. (*Applaus op verschillende banken*)

De Voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Wij sluiten ons daarbij aan, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, met alle sympathie voor de heer Denys moet ik vaststellen dat hij soms geneigd is zeer zware uitdrukkingen in de mond te nemen. Hij spreekt van verkrachting van het Reglement als wordt gevraagd om de resolutie opnieuw naar de Commissie te verzenden.

Ik meen, om drie redenen, dat hij zich vergist.

Ten eerste, een verzending naar de Commissie is een deel van de procedure zoals een verdaging of een beroep op het Reglement.

Ten tweede, een Raad kan altijd een nieuwe verzending naar de Commissie of een nieuw onderzoek van een tekst vragen. De meerderheid beslist daarover.

Ten derde, de Volksunie verzoekt de Raad om uitstel van behandeling van deze resolutie omdat deze resolutie de problematiek onvolkomen weergeeft. Aan de hand van andere teksten en uitspraken kan worden verwacht dat er een nieuw licht op deze problematiek kan worden geworpen. Geen enkel Reglement verbiedt een wetgevend orgaan „wijs” te worden en een beter inzicht te verwerven over een problematiek. Daarom meen ik dat ik, mede in naam van collega Verhaegen, mag stellen dat de meerderheid het voorstel van de Volksunie zal goedkeuren.

De Voorzitter : Mijnheer Denys, mag ik, voor ik u het woord geef, eerst antwoorden op de vragen die u mij heeft gesteld ?

Ik doe opmerken dat uw opmerkingen over de werkwijze waarop de dagorde van deze Openbare Vergadering is vastgesteld door het uitgebreid Bureau juist zijn.

Door het feit dat deze besprekingen zijn begonnen zonder één enkele opmerking, kan de agenda worden beschouwd als zijnde goedgekeurd door de Raad.

Artikel 37 van ons Reglement stelt duidelijk dat elk Lid steeds bij motie van orde het woord kan vragen. In het tweede lid wordt gestipuleerd dat alle moties van orde vooraf moeten worden medegedeeld aan de Voorzitter, die bij ontvankelijkheid het tijdstip van behandeling bepaalt. Ik heb het tijdstip bepaald op dit ogenblik omdat ik weet dat het Reglement voorschrijft dat het voorstel van de heer De Beul moet worden behandeld bij stemming. Ik heb de Vergadering dan ook al opgeroepen om te stemmen over dit voorstel.

Er was dus voorafgaandelijk geen akkoord gesloten om dit dossier daadwerkelijk te versturen naar de Commissie. De Raad zal ter zake uitspraak doen.

Het Reglement moet bijgevolg worden toegepast.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, uw uitleg voldoet: mij geenszins. U weet zeer goed dat een zaak slechts kan worden verwezen naar de Commissie indien inhoudelijk kan worden aangetoond dat bepaalde teksten tekorten vertonen.

Welnu, noch van collega De Beul, noch van collega Hancké heb ik voorstellen gehoord om de tekst te wijzigen. Collega De Beul heeft het slechts gehad dat de tekst zeer verregaand is. Nochtans – en ik kan de tekst voorlezen – werd de tekst uitgebreid besproken in de Commissie en werd trouwens onder invloed van de drie fracties aangepast. De Commissie heeft toen zeer goed werk geleverd.

Het Reglement kan uiteraard niet in alle situaties voorzien. De Voorzitter heeft echter in ieder geval de plicht

Denys

om te vermijden dat de minderheid door een stemming meerderheid tegen minderheid zijn rechten niet **zou** kunnen uitoefenen.

Mijnheer de Voorzitter, u weet dat er, behalve de bij de meerderheidspartijen heersende politieke moeilijkheid – want daar gaat het om – geen enkel argument kan worden geformuleerd om de tekst niet vatbaar voor bespreking in Openbare Vergadering te verklaren.

Als Voorzitter kunt u beslissen over de ontvankelijkheid van deze motie. Ik stel derhalve voor dat u de geest zou laten primeren op de tekst die nu inspeelt op de politieke bedoeling van de meerderheid.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, collega Denys stelt terecht de vraag waarom de Volksunie deze resolutie wenst terug te sturen naar de Commissie. Wellicht ware het beter geweest indien wij hem vooraf ter zake hadden ingelicht.

Mijnheer Denys, tijdens de kerstvakantie hebben wij vastgesteld dat de door de Commissie gedane uitspraak naar aanleiding van de door u ingediende resolutie zich hoofdzakelijk steunde op de bespreking en de toelichting van de financieringswet in de Kamer. Ik moet er u nochtans op wijzen dat een aantal door de Minister van Financiën, de heer Maystadt, afgelegde verklaringen in de Senaat – waar het debat blijkbaar uitgebreider werd gevoerd – mogelijkheden tot andere interpretaties bieden.

Bovendien werd er in de Commissie onvoldoende rekening mee gehouden dat overgeheveld bevoegdheden door een onverwachte evolutie plots bijzonder expansief kunnen worden. Ik zal u daarvan een voorbeeld geven. Zo werden voor het migrantenbeleid kredieten overgeheveld in functie van nagenoeg een non-beleid, terwijl men op dit ogenblik wordt geconfronteerd met de

enorme financiële weerslag van de nota van de Koninklijke Commissaris, mevrouw Paula D'hondt, voor de Gemeenschappen en Gewesten.

Ik vind een argument als dit voldoende om de resolutie verder te verfijnen. Op die manier kunnen wij rekening houden met het evolutief karakter van bepaalde bevoegdheden die werden overgeheveld.

Mijnheer Denys, wij kunnen ook niet voorbijgaan aan de vaststelling dat wanneer de overgangperiode van tien jaar van de financieringswet afgelopen zal zijn er een enorme disproportie zal ontstaan tussen het aandeel van de nationale overheid in de globale fiscale inkomsten en dat van Gemeenschappen en Gewesten. De revindicaties van Gemeenschappen en Gewesten om over meer middelen te beschikken zijn op termijn dan ook onafwendbaar. Wellicht zal dus tot overdracht van bepaalde middelen moeten worden besloten. Alleszins zullen er nieuwe onderhandelingen moeten komen. Wij zouden willen dat ook dit probleem wordt opgenomen in de door de heer Denys voorgestelde tekst die gewijzigd werd door de Commissie.

Mijnheer Denys, u hoeft zich dus niet ongerust en zeker niet kwaad te maken over dit voorstel tot verzending naar de Commissie. Na bespreking in de Commissie komt de tekst – wat ook het resultaat mag zijn – hier terug in Openbare Vergadering.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, na wat de heer De Beul heeft gezegd, voel ik mij verplicht inhoudelijk op het voorstel van resolutie terug te komen. Het is nu duidelijk dat dit voorstel tot verwijzing naar de Commissie alleen politiek is geïnspireerd.

Ik zal de tekst van de resolutie nog even voorlezen zodat de Raad er zich kan van vergewissen dat onze tekst de bezwaren van de heer De Beul opvangt. Ik citeer :

„De Vlaamse Raad verzoekt de Vlaamse Executieve in het Overleg-

comité Regering-Executieven een standpunt in te nemen, waarbij langs artikel 10, § 2 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten het aan de Gemeenschappen toegewezen gedeelte van de bedoelde belastingen niet kan worden verhoogd zonder een evenredige bevoegdheidsoverdracht of zonder een evenredige conjuncturele daling in de opbrengst van de in artikel 10 van de financieringswet bedoelde belastingen.”

De problemen die collega De Beul aanhaalt, zijn in de Commissie aan bod gekomen. Om de bezwaren op te vangen heeft de heer Verhaegen zelfs een voorstel gedaan om de tekst algemeen te houden. Ik stel vast dat vandaag de Volksuniestelling het haalt. In de Commissie was dat anders. Drie partijen hielden er een andere mening op na. Alleen de heer Loones ging meer in de richting van het standpunt dat de heer Schiltz in de Kamer heeft ingenomen.

Degenen die vandaag het voorstel tot verdaging goedkeuren, negeren de houding die ze zelf in de Commissie hadden aangenomen. Als de heer Van Rompuy deze verdaging goedkeurt, dan neemt hij een bocht van 180 graden, want hij was de man die samen met de SP en met ons zei dat een einde moest worden gemaakt aan de compensatiepolitiek. Of betekent dit ook voor de CVP het procédé van het minste kwaad. Collega's, als we geen einde maken aan de wafelijzerpolitiek, als we dit voorstel van resolutie niet goedkeuren dan creëren wij een precedent waarvan de Franstaligen nog honderden keren misbruik zullen maken. Toen de heer Schiltz zei dat het een tijd geleden maar over een klein bedrag ging, vroeg de heer Van Rompuy zich terecht af hoe de houding van de Franstaligen dan zou zijn als het **over** een groot bedrag zou gaan.

Wanneer bij de stemming de CVP en de SP de verdaging goedkeuren geven zij toe aan de stelling van de Volksunie, geven zij toe aan de Franstaligen. Dit zou een enorme politieke beslissing zijn. (**Applaus**)

De Voorzitter : Geachte collega's,

Voorzitter

het feit dat ik het tijdstip van de behandeling reeds had bepaald, wijst er op dat ik het voorstel tot verzending naar de Commissie ontvankelijk had verklaard.

Ik stel voor volgens artikel 37, 8 dat wij bij zitten' en opstaan stemmen over de verzending van het voorstel van decreet naar de Commissie.

De **heer A. Denys** : Ik vraag de hoofdelijke stemming, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Dat is niet bepaald in het Reglement, mijnheer Denys.

Ik wil er u op wijzen dat de Voorzitter er is om een Reglement stipt toe te passen, een Reglement dat door de Raad werd goedgekeurd en dat bepaalt dat in dit geval moet worden gestemd bij zitten en opstaan.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel is aangenomen.

Het voorstel van resolutie wordt bijgevolg opnieuw naar de Commissie verwezen.

Het incident is gesloten.

(De leden van de PVV verlaten de vergaderzaal)

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986

- 251 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

90 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

90 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Beckers A.
Beerden G.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Dielens F.
Dierickx L.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Geens G.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.

Matthys P.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Valkeniers J.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanlerberghe R.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vogels M. (mevr.)
Waltniel L.
Weckx H.
Weyts J.

AFWEZIG waren :

Annemans G.
Bascour J.
Berben P.
Bockstal E.
Bourgeois A.
Bril L.
Buchmann J.
Chabert J.
Chevalier P.
Claes W.
Colla M.
Cortois W.
Daems R.
De Bremaeker J.
Decoster M.
De Groot E.

Voorzitter

Dehaene J.-L.
De Keersmaecker P.
De Loor H.
Denys A.
Deprez P.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Deswaene R.
Detiège L. (mevr.)
Devolder J.
D'Hondt-Van Opdenbosch P.
Didden M.
Dumez P.
Eyskens M.
Flamant E.
Gabriels J.
Garcia R.
Gesquière M. . . ,
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Laridon A.
Laverge J.
Mahieu M.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Mommerency G.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Op 't Eynde A.
Pede J.
Schiltz H.
Schoeters M.
Seeuws W.
Smet M. (mevr.)
Sprockeels G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Van Aperen A.
Vandenbroucke F.
Vanderheyden V.
Van der Maelen D.
Vandersmissen E.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Rompaey H.
Verberckmoes F.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vervae D.
Vreven A.
Willockx F.

AFWEZIG MET KENNISGEVING
waren :

Bartholomeeussen M.
Beysen E.

Bosmans Jozef
Bossuyt G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Cuyvers J.
De Croo H.
Deneir A.
Dewael P.
Dufaux J.
Geysels J.
Pillaert J.-P.
S teverlynck A.
Swaelen F.
Taelman W.
Vandebosch E.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandermeulen P.
Van Grembergen P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Van Looy J.
Van Peel M.
Van Renterghem W.

Ik stel vast dat het quorum niet is bereikt. De hoofdelijke stemming is dus zonder gevolg. Derhalve stel ik voor de stemming om 17 uur te herhalen.

Gaat de Raad hiermee akkoord ?
(Instemming)

- **De vergadering wordt geschorst om 16.45 uur.**

- **De vergadering wordt hervat om 17.05 uur.**

Hoofdelijke stemming (Herhaling)

De Voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, gedaan te Brussel op 12 september 1986, die daarstraks zonder gevolg is gebleven.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
102 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
Desutter M.
Detiège L. (mevr.)
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Geens G.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.

Voorzitter

Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanlerberghe R.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vervaet D.
Vogels M. (mevr.)
Weckx H.
Weyts J.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren L. Vanvelthoven en E. Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning - 141 (BZ 1988) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Vanvelthoven en Gryp c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
100 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
Dehaene J.-L.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
Desutter M.
Detiège L. (mevr.)
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.

Geens G.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanlerberghe R.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vervaet D.
Vogels M. (mevr.)

Voorzitter

Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

De Croo H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 17.10 uur.*

Trefwoordenregister

Actuele vragen

Zie Geo-informatiesystemen
Mijnwerkersleningen
Regionale luchthavens
Roemenië
Statutair gemeentepersoneel
Sun Parcs

Adoptiediensten

Uitvoering erkenningsdecreet 3 mei 1989, blz. 871

Afvalstoffenbeleid

Huisvuilverwerking Vlaams Brabant
OVAM-doorlichting
Stand van zaken, blz. 878

Auteurs

Werkbeurzen, blz. 867

Benelux-Overeenkomst grensoverschrijdende samenwerking

Goedkeuring, blz. 929, 941

Commissies

Samenstelling, blz. 919

Compensatiepolitiek

Beëindiging, blz. 938

Dender

Vervuiling, blz. 891

Ethyleengasvervuiling

Schade bloementeel, blz. 866

Geo-informatiesystemen

Wedijver leden Executieve, blz. 923

Huisvuilverwerking Vlaams Brabant

Zie Afvalstoffenbeleid

Ingekomen stukken

Arresten Arbitragehof, blz. 865
Begrotingsstuk, blz. 863
Beraadslagingen Vlaamse Executieve, blz. 864
Geschildberaadslaging Vlaamse Executieve, blz. 865
Kennisgevingen Arbitragehof, blz. 866
Mededelingen Rekenhof, blz. 865
Ontwerp van decreet, blz. 863
Opmerkingen Rekenhof, blz. 865
Verslagen, blz. 864
Voorstellen van decreet, blz. 863
Voorstellen van resolutie, blz. 864

Ingetrokken stukken

Voorstellen wijziging Reglement, blz. 864

Voorstel van decreet, blz. 919
Voorstel van resolutie, blz. 864

Interpellaties

Zie Afvalstoffenbeleid
Dender
Kinderopvang
Leie
Luchthaven Zaventem
Onderwijs
Samenlevingsopbouw

Kinderopvang

Stijgende vraag, blz. 908

Leden

Berichten van verhindering, blz. 863,919

Leie

Vervuiling, blz. 872

Limburgse Investeringsmaatschappij

Participatie uitbreiding luchthaven Maastricht, blz. 869

Luchthavens

Zie Luchthaven Maastricht
Luchthaven Zaventem
Regionale luchthavens

Luchthaven Maastricht

Zie Limburgse Investeringsmaatschappij

Luchthaven Zaventem

Ontbreken MER uitbreidingswerken, blz. 904

Mijnwerkersleningen

Termijnen, blz. 928

Milieuvergunning

Wijziging decreet 28 juni 1985, blz. 933, 943

N 42

Tracé Herzele-St.-Lievens-Esse, blz. 868

Onderwijs

Democratisering, blz. 896

Ontwerp van decreet

Zie Benelux-Overeenkomst grensoverschrijdende samenwerking

OVAM-doorlichting

Zie Afvalstoffenbeleid

Regionale luchthavens

Tenlasteneming exploitatiekosten door Regie Luchtwezen, blz. 920

Rijksweg Brussel-Ninove

Verbeteringswerken, blz. 868

Roemenië

Beleid Executieve, blz. 922

Samenlevingsopbouw

Erkenning projecten, blz. 916

SST-dossier

Zie TGV-dossier

Statutair gemeentepersoneel

Ambtshalve pensionering, blz. 919

Stemmingen

Hoofdelijke stemmingen
Benelux-Overeenkomst grensoverschrijdende samenwerking, blz. 941
Wijziging decreet milieuvergunning 28 juni 1985, BLZ. 943

Sun Parcs

Mogelijke overheidssteun, blz. 925
Wijziging Gewestplan, blz. 926

Taalgroep en woonplaats

Onderzoek, blz. 866

TGV-dossier

Stand van zaken, blz. 870

Voorstel van decreet

Zie Milieuvergunning

Voorstel van resolutie

Zie Compensatiepolitiek

Vragen

Zie Adoptiediensten
Auteurs
Ethyleengasvervuiling
Limburgse Investeringsmaatschappij
N 42
Rijksweg Brussel-Ninove
TGV-dossier

Werkzaamheden

Regeling, blz. 868, 918, 944